Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II
52
JOI 25 MAI, 1967
12 PAGINI
2 LEI

Portarul Enache boxează balonul, la un atac al echipei bucureș tene. (Fază din jocul Dinamo Victoria–Siderurgistul Galați 1–0)
Foto : Petre STAN

Aspect din meciul Crișul Oradea–Minerul Baia Mare (1–0) : atacantul orădean Kun șutează printre Kromeli și Czako dar balonul va fi blocat de portarul echipei oaspe
Foto : S. BRAȘOVEANU

LA ZÜRICH 1-7!

UN EȘEC DE PROPORȚII CU TOTUL NEAȘTEPTATE ȘI INEXPLICABILE

Paralizată tot timpul de un început dezastruos, echipa noastră a produs o stupefacție generală

(Citiți în pag. 12 relatări de la trimișii noștri)

ARBITRI STRĂINI LA JOCURILE DE CAMPIONAT

Cele două derbiuri bucureștene de duminică, din cadrul etapei a XXIV-a a categoriei A, **Rapid-Steaua** și **Progresul-Dinamo**, vor fi conduse de doi arbitri de peste hotare. Au fost invitați doi polonezi, pe care federația din Varșovia i-a desemnat în persoana lui **G. Pracik** și **W. Majdan**. Urmează să se stabilească meciul pe care-l va conduce fiecare.

De asemenea, și jocul **Politehnica Timișoara-U.T. Arad** va fi arbitrat de un „cavaler al fluierului" de peste hotare: **N. Balkanski** (Bulgaria).

O ECHIPĂ VEST-GERMANĂ ÎN ROMÂNIA

Între 5 și 19 iunie va evolua în țara noastră echipa clubului **SSV Schwaben Augsburg** din R.F. a Germaniei. Oaspeții vor juca succesiv la **Constanța, Brăila, Iași** și **P. Neamț**.

DINAMO BUCUREȘTI INVITAT ÎN IRAN

Echipa de fotbal a clubului Dinamo București este în posesia unei invitații din partea federației de specialitate din Iran. Fotbaliștii dinamoviști urmează să susțină în această țară, între 14 și 24 iunie, trei sau patru meciuri amicale.

Pagina 3:
MASĂ ROTUNDĂ: „Care trebuie să fie sensul participării la turneul U.E.F.A."

Pagina 4:
Ce este apărarea în linie?

Pagina 5:
Fotbalul argeșean are încă multe resurse

Pagina 8:
Despre formele de calificare a antrenorilor

De pe cuprinsul țării

HUNEDOARA

ÎN ANONIMAT

Campionatul de fotbal al orașului Deva a avut în prima parte o desfășurare normală. Cele cinci echipe care își dispută întîietatea s-au străduit să realizeze meciuri atractive. Rău este că meciurile programate nu au fost aproape deloc popularizate, ele desfășurîndu-se în anonimat. În orice caz, după încheierea turului, pe primul loc se află Electrica Deva, care a acumulat 10 puncte, urmată de Șoimii Deva cu 7 puncte. Mai mult ca sigur că Electrica va participa la barajul pentru promovarea în campionatul regional. Se așteaptă ca în retur, care începe abia acum, meciurile din campionatul orășenesc să se bucure de o atenție sporită.

SUPĂRAREA ANTRENORULUI

Într-una din etapele trecute ale campionatului de fotbal al regiunii Hunedoara, antrenorul echipei de juniori „Aurul" Brad, Aliman, era destul de supărat. Văzînu-l așa, un îndrăgostit de fotbal l-a întrebat:

— De cînd n-a mai jucat echipa de juniori pe care o antrenezi?

— Nici nu mai țin minte.

Ce se întîmplase? Echipa de juniori „Aurul" Brad trebuia să susțină meciul de campionat în deschiderea partidei de seniori cu „Textila" Sebeș. La stadion s-au prezentat mulți spectatori. Ei, ca și antrenorul, au fost din nou dezamăgiți cînd au constatat că juniorii de la Sebeș nu s-au prezentat. De fapt, în acest campionat s-au înregistrat foarte multe neprezentări ale echipelor de juniori, însă comisia regională de fotbal nu a luat nici o măsură. Mai amintim faptul că „Aurul" Brad conduce în clasament și că de mai mulți ani a fost declarată campioană regională. Jucătorii însă nu pot progresa pe motiv că de cele mai multe ori le lipsesc partenerii de întrecere. Așteptăm măsuri concrete.

MULT OPTIMISM LA METALUL

Amatorii de fotbal își aduc aminte că acum cîțiva ani, la Hunedoara, activa o echipă de fotbal în prima categorie a țării. Echipa era formată din jucători adunați din toată țara. Veniți la Hunedoara, în chip de „mari vedete" ei urmăreau, în primul rînd, să cîștige cît mai mult în urma unor eforturi minime. Despre dragoste pentru culorile clubului nici nu putea fi vorba. Acest lucru a ieșit și mai clar în evidență atunci cînd echipa a retrogradat în categoria B și apoi și mai jos. „Vedetele" și-au luat tălpășița, umblînd după căpătuială prin alte locuri. Dintre jucătorii vechi au rămas credincioși echipei numai Molnar și Tătaru. Pe lîngă ei au fost promovați o serie de jucători talentați, foarte tineri, dintre care amintim pe Dobîndă, Popa Remus, Vlad Remus, Mercea, Steiner, Găceanu, Ceaușu și alții. Rezultatul? Metalul Hunedoara se află pe primul loc în campionatul categoriei C, seria Vest, avînd un avans substanțial față de a doua clasată. Așa stînd lucrurile la Hunedoara domnește mult optimism în privința promovării formației favorite în categoria B.

VASILE ALBU
corespondent

SIBIU

CAMPIONATUL ȘCOLILOR GENERALE

Competiția se bucură de un deosebit interes în rîndul școlarilor, fapt care reiese din participarea numeroasă (19 echipe în care joacă elevi din clasele 5, 6 și 7).

Această întrecere se bucură de sprijinul cadrelor de specialitate *Traian Todoran, Ion Stetz, Vasile Răileanu* și *Ion Palade*, care asigură arbitrajele ca și al tov. *Diter Klein*, din partea organizației orășenești a pionierilor.

Finala va avea loc într-un cadru festiv, în ziua de 4 iunie — „Ziua pionierilor".

ILIE IONESCU
corespondent

PETROȘENI

SCHIMBUL DE MÎINE AL JIULUI

În seria a VI-a a campionatului republican de juniori, printre echipele frunțașe se numără și cea a Jiului, pregătită de vechiul antrenor Vasile Lazăr, care se ocupă de tinerii fotbaliști din Valea Jiului de mai bine de 20 de ani. Datorită preocupării secției de fotbal, priceperii antrenorului și bineînțeles talentului jucătorilor, se pare că schimbul de mîine la Jiul este asigurat.

Sus de la stînga la dreapta: Vasile Lazăr (antrenor), Andrei Acs, Nicolae Stanciu, Ioan Todea, Dionisie Halasz, Ioan Filip și Mugurel Marincan. *Rîndul de jos:* Gheorghe Ene, Mihail Stan, Ionel Moldovan, Dionisie Nădășan și Sigismund Horvath.

PLOIEȘTI

DIN REGISTRUL UNEI COMISII REGIONALE

Frunzărind registrul de procese-verbale al comisiei de specialitate a regiunii Ploiești am întîlnit cîteva cazuri de indisciplină ieșite din comun. Să concretizăm.

● La meciul dintre Foresta Nehoiu și Victoria Boboc, în momentul cînd oaspeții au egalat (3—3) localnicii au acuzat golul ca fiind înscris din ofsaid, lucru inexact. Protestele gazdelor s-au prelungit, pe teren au invadat spectatorii și a început o bătaie ca în „filme". Jocul n-a mai putut fi reluat întrucît fotbaliștii de la Victoria Boboc deveniseră indisponibili. Pentru aceste acte de huliganism conducătorul echipei Foresta, Dan Vieru, jucătorii Traian Proca și Ștefan Zoltan au fost sancționați pe timp de un an și respectiv 6 etape. Rezultatul jocului a fost omologat cu 3—0 în favoarea formației Victoria Boboc, iar terenul din Nehoiu suspendat pînă la terminarea campionatului regional. Antrenorul T. Ionescu (Foresta Nehoiu) va fi pus în discuția colegiului regional de antrenori pentru încitarea jucătorilor și a publicului.

● Certat cu disciplina, portarul echipei Bucegi Pucioasa, Ion Butnaru, a fost capul răutăților în întîlnirea cu formația Electrica Cîmpina. La una din deciziile juste ale arbitrului, jucătorul menționat a protestat vehement și în cele din urmă și-a convins colegii să părăsească terenul, ceea ce au și făcut. Jocul a fost cîștigat cu 3—0 de formația Electrica, iar echipei din Pucioasa i s-a dat un ultim avertisment.

● Nemulțumiți, spectatorii (suporteri ai echipei locale) meciului dintre Victoria Florești — Caraimanul Bușteni au pătruns pe teren, dedîndu-se la acte de huliganism. Fiind la a doua abatere de acest fel, organizatorii meciului de la Florești au fost exemplar sancționați iar terenul de joc suspendat pe două etape.

Iată cîteva sancțiuni care sîntem convinși că au darul să curmeze actele de indisciplină și huliganism de pe terenurile de fotbal.

T. ILIESCU

BRAȘOV

CAMPIONATELE ORAȘULUI ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

S-au scurs trei etape de la reluarea campionatului orășenesc Brașov, la care participă 16 echipe, împărțite în două serii. Jocurile desfășurate în returul competiției se ridică cu mult peste nivelul celor din prima parte a campionatului și aceasta nu poate decît să bucure pe cei care urmăresc săptămînă de săptămînă întrecerile campionatului orășenesc.

O surpriză plăcută o constituie evoluția echipei I.C.I.M. care a terminat învingătoare în cele trei partide susținute pînă acum, instalîndu-se în fruntea clasamentului primei serii, cu mari șanse de a-și menține acest loc pînă la finele competiției. În seria a II-a, lider se menține Postăvarul a cărei evoluție lasă de asemenea impresia că a „scăpat" în cîștigător al seriei respective.

La ora actuală clasamentele celor două serii au în frunte următoarele echipe:

Seria I: I.C.I.M. BRAȘOV: *15 p;* F.A.T. *Codlea: 14 p;* Poligrafia *Brașov: 13 p;* Unirea *Săcele: 11 p;*

Seria a II-a: POSTĂVARUL BRAȘOV: *18 p;* Victoria Bod: *15 p;* Oltul *Brașov: 13 p;* Metalul *Brașov: 10 p.*

C. GRUIA
corespondent

FOTO-CRITICĂ

Întîlnirea Metalul Tîrgoviște—Dunărea Giurgiu din campionatul categoriei C a fost deseori întreruptă din cauza jocului dur practicat, în deosebi, de oaspeți care cu orice preț au vrut să obțină un „egal" sau poate chiar o victorie.

Foto nr. 1 — Arbitrul întîlnirii Ștefan Lazăr — București, cu sprijinul tușierilor, abia stăvilește protestele oaspeților. Se „remarcă" jucătorul cu nr. 5, ANGHEL GH. (Dunărea Giurgiu), înconjurat de ceilalți coechipieri. Pentru temperarea jocului, el a fost invitat să părăsească terenul împreună cu MIHAI NIȚESCU de la Metalul Tîrgoviște — care nu se vede în fotografie. Vinovat de continuarea jocului dur se face și arbitrul care nu a luat măsuri severe

Foto nr. 2 — Un nou concurs de „garduri"? Nu! La aceeași întîlnire, din cauza slabei organizări, mulți spectatori au sărit gardurile și plasa de sîrmă, trecînd de la tribuna a II-a la tribuna I. În majoritate sînt elevi de la Centrul școlar metalurgic și alte școli, cărora li s-a acordat intrarea liberă. Iată cum răspund ei acestei atenții acordate de asociația sportivă „METALUL" Tîrgoviște.

Foto: TACHE GH.
Text: MIȘU AVANU

DIALOG CU CITITORII

DESPRE VIOREL MATEIANU

A. STAMBULIU — regizor șef la Teatrul Național București, ne scrie rugîndu-ne să consemnăm un eveniment important în viața apreciatului nostru fotbalist Viorel Mateianu (la 25 mai împlinește 29 de ani) și adaugă rînduri de admirație pentru comportarea pe teren a acestui jucător, pe care-l dă ca exemplu.

Și noi, ca și dv., îl apreciem în mod deosebit pe Mateianu și, cu ocazia aniversării, îi urăm sănătate și noi succese în viața personală și în activitatea fotbalistică. Sîntem de acord cu dv. în ceea ce privește aprecierea că Viorel este nu numai un excelent jucător ci și unul din cei mai corecți fotbaliști, un sportiv care a dovedit de nenumărate ori că înțelege deplin noțiunea „fair-play"-ului.

Spațiul destul de limitat, față de numărul mare al evenimentelor pe care trebuie să le cuprindem, nu ne permite să publicăm integral scrisoarea dv. dar reproducem un pasaj pe care-l socotim ilustrativ: *„Ce-i face pe blondul Mateianu să fie atît de apreciat, în afara marelui său talent? Incontestabil că franchețea cu care dăruește balonul, respectul față de adversar, stima față de arbitru, înțelegerea față de coechipieri și, poate, mai presus de orice, DĂRUIREA în joc. Dăruire care, în ultimă analiză, nu-i altceva decît prețuirea pe care Mateianu o are pentru public".*

TUDOR PARASCHIVA - UN ADMIRABIL COECHIPIER

Lui Tudor Paraschiva îi datorăm unele dintre cele mai plăcute clipe petrecute în perioadele de pregătire a echipelor naționale, amintiri de după victorii sau înfrîngeri. Omul acesta de duh, gata de o glumă, a știut să-și treacă mereu cu zîmbetul pe buze peste inerentele deceptii, peste situațiile uneori vecine cu dezastrul, de care fotbalul la înaltă tensiune nu scutește pe nimeni. Dar, îndărătul așa de veselului Tudor, se ascundea o forță morală, o voință și, mai ales, o dragoste pentru fotbal, uriașe.

Noi, cei mai tineri, am învățat mult din exemplul lui Paraschiva și din aceste cîteva rînduri, poate că și cei foarte tineri vor găsi în drumul performanței fostului mijlocaș al Unirii Tricolor și, mai tîrziu, credincios apărător al culorilor Jiului, un îndemn, o încurajare. Paraschiva a fost un jucător care niciodată nu s-a dat înapoi de la sacrificii, de toate ordinele, pentru echipa lui. El a jucat aproape în toate posturile și, nu l-am văzut schițînd nici cel mai mic gest de nemulțumire dacă i se cerea să treacă chiar într-un post pentru care nu avea nici aptitudini și, poate, nici plăcere. El se angaja cu aceeași tenacitate și încredere, cu o splendidă bucurie de a juca, în întrecere, pentru victoria unsprezecelui său. În echipa națională a ajuns tîrziu, după 30 de ani, la o vîrstă cînd mulți se gîndesc la pensionarea comoetițională. Și a adus și aici destinderea clipelor dinaintea apăsătoarelor meciuri, dar și mereu încurajatoarea lui prezență în teren. Îmi amintesc că, în partida de la Turku, cu echipa Ungariei, de la Jocurile Olimpice 1952, n-a încetat un moment să ne îndemne, să ne fortifice moral, de-a lungul celor 90 de minute cu multe momente grele pentru noi. Iar după meci a reușit cu o vorbă de duh să ne mai ușureze deceptia.

Acest admirabil coechipier, dedicat — ca mulți dintre noi — și după zilele cînd a pus bocancii în cui, lot fotbalului, ne-a părăsit în plină vigoare, răpit din mijlocul unei activități în care punea aceeași ambiție, același optimism robust cu care ajunsese — cînd nimeni, afară de el, nu mai credea — în echipa națională.

...Cred că mă voi duce cît de repede la Petroșeni. Vreau să pășesc pe culoarele stadionului spre terenul de joc. Voi privi în dreapta mea, acolo unde Tudor Paraschiva aștepta — în fruntea monomului Jiului — să intre pe teren. Și sînt sigur că voi revedea aceea zîmbetul lui larg și bun, adresat cu sinceritate, celor ce îl însoțeam — ca parteneri de întrecere — spre dreptunghiul verde, pe care l-a iubit atît.

ION VOINESCU
maestru emerit al sportului

TUDOR PARASCHIVA a început fotbalul în echipa Militari din București, continuînd la Gloria, ASAM și Unirea Tricolor. În perioada 1945/1946 trece la Jiul unde a jucat pînă la încheierea activității competiționale. A făcut parte de 6 ori din prima reprezentativă a țării, fiind distins cu titlul de maestru al sportului în anul 1952. S-a dedicat apoi activității de antrenorat, ultima echipă pe care a pregătit-o fiind Victoria Tg. Jiu din categoria C.

LA MASA ROTUNDĂ

CARE TREBUIE SĂ FIE SENSUL PARTICIPĂRII LA TURNEUL U.E.F.A.

EVOLUȚIA NAȚIONALEI DE JUNIORI ÎN DISCUȚIA SPECIALIȘTILOR

1. **Gheorghe URICH**, președintele comisiei centrale de juniori și membru în Biroul federal
2. **Gheorghe OLA**, antrenor federal și conducător tehnic al reprezentativei de juniori
3. **Titus OZON**, maestru emerit al sportului, antrenor la clubul Progresul
4. **Romeo CATANA**, antrenor la clubul Steaua

O temă repusă în actualitate de recentul **Turneu U.E.F.A.** este aceea a sensului pe care trebuie să-l reprezinte prezența noastră la singura competiție oficială rezervată juniorilor de pe continentul european. Pe ce drum trebuie călăuzită echipa reprezentativă, care să-i fie obiectivele, în principal și pe ce să se sprijine în atingerea lor, pentru a servi interesele generale ale fotbalului, iată cîteva dintre aspectele supuse recent unei discuții cu cîțiva specialiști legați nemijlocit de acest important sector, munca de creștere și formare a viitoarelor cadre.

Redăm mai jos opiniile invitaților noștri la această discuție care are ca scop lămurirea și elucidarea unor probleme scoase la iveală de participarea la Turneul U.E.F.A.

1. TURNEUL – MIJLOC, NU SCOP ÎN SINE

Gheorghe URICH, președintele comisiei centrale de juniori F.R.F. și membru în Biroul federal.

Altfel spus, dacă să mai participăm sau nu la Turneul U.E.F.A. din ...lipsă de rezultate. În această privință sînt categoric PENTRU. *Este, de altfel, și linia imprimată de federație, aceea de a forma echipe din elemente talentate, în limita de vîrstă pretinsă de regulamentul Turneului,* elemente care să îmbine armonios tehnica fotbalistică cu calitățile fizice necesare unei competiții la nivel de națiunile. NU TREBUIE SACRIFICATĂ ÎNTREAGA MUNCĂ DE SELECȚIE ȘI INSTRUIRE *(campionat, „Cupa F.R.F.", tabere)* PENTRU ÎNELE REZULTATE „PREZUMTIVE", *care de cele mai multe ori nu se concretizează sau nu sînt concludente. Să nu uităm că dintre toate edițiile la care am participat am avut succes final doar la aceea pe care am organizat-o.*

Deci, nu trebuie urmărite rezultate imediate, cu orice preț, în această competiție a juniorilor, în detrimentul calității pregătirii, al jocului și al politicii de formare și promovare a cadrelor.

În fond, acesta este și scopul participării la Turneul U.E.F.A.: stimularea pregătirii tinerilor jucători pentru a reprezenta culorile patriei în condiții cît mai bune. Deci, pentru o comportare bună tehnică-tactică-fizică și, prin ea, rezultate. *Ar fi însă o greșeală, în dauna formării de cadre valoroase, ca rezultatele să devină* UN SCOP *în sine.*

Trebuie să constat, însă, că deși s-a lărgit sfera de activitate internațională a juniorilor (în diferite țări ca Italia, Franța, R. F. a Germaniei etc. se organizează anual turnee amicale), totuși noi am participat cu intermitență și destul de rar. Or, în folosul echipei naționale este necesar un rodaj mai intens și mai larg al juniorilor și echipelor, începînd cu participarea unor formații de club sau combinate.

În asemenea condiții și activitatea reprezentativei ar fi mult înlesnită și ar simți din plin folosele.

● Pregătirea timpurie a jucătorilor la nivel internațional. *Contactul cu formațiile străine dau posibilitatea comparării rezultatelor și perspectivelor.*

● Schimbul de experiență din punct de vedere tehnic și tactic cu diferite școli de fotbal. *Majoritatea reprezentativelor de juniori sînt pregătite și joacă după concepția echipelor respective de seniori. De aceea nu m-a mirat afirmația antrenorului Ola că echipa Angliei — participantă la recenta ediție a Turneului, — a fost copie fidelă a seniorilor.*

● Loturile de juniori au scos la iveală și au pus în valoare, *pentru formațiile de seniori, de club,* juniori cu reale perspective, *pe care antrenorii i-au promovat. Exemple sînt cu duiumul.*

● Crearea unei pepiniere de tineri fotbaliști pentru loturile de tineret, olimpic și chiar A. *Exemplele lui* Dobrin *și* Lucescu, Ghergheli *și* Nunweiller VI *sînt elocvente.*

Și pentru că, în general, din loturile de juniori sînt promovate în primele echipe de club între 30—40 la sută dintre elemente, din care unii ajung în loturile reprezentative, cu atît mai mult se impune un rodaj timpuriu și intens în întîlnirile internaționale. *În această idee propun* alcătuirea a două loturi de juniori, diferite ca vîrstă, pentru a avea continuitate de pregătire cei puțin doi ani.

Paralel, sînt necesare măsuri pentru îmbunătățirea organizatorică și tehnică a activității centrelor și, în general, a echipelor de juniori, baza de selecție a reprezentativei. *Competițiile interne trebuie să asigure* cît mai multe meciuri cu deplasări cît mai mici. *În același timp, este util să se asigure și* competiții de nivel apropiat și chiar superior posibilităților echipelor centrelor. *Eventual să se pună pe picioare, intercalat,* întreceri care să solicite pe juniorii de perspectivă mai mult decît o fac competițiile lor obișnuite.

De asemenea, trebuie îmbunătățită pregătirea multilaterală a jucătorilor încă de mici *(copii, juniori)* pentru a corespunde cerințelor fotbalului actual și perspectivelor. *Mă gîndesc în special la minusurile remarcate de recenta participare la Turneul U.E.F.A., la eliminarea lor:* lipsa de finalitate și greșelile individuale din apărare, *care au determinat rezultate nesatisfăcătoare, în ciuda comportării de ansamblu, a fotbalului practicat.*

Asemenea greșeli cred că persistă pentru că tinerii jucători învață mai mult din ceea ce văd la actualii jucători consacrați, dintre care mulți risipesc cu seninătate ocaziile de gol numai și numai de dragul unor artificii care plac „galeriei", în loc să joace sobru în fața porții. La antrenamente se irosește mult timp cu executarea unor procedee destul de rar folosite în joc și greu de realizat; *în schimb, se ignorează intensificarea muncii de lovire a mingii cu forță și corectitudine, necesare marcării de goluri.* Și, în esență și ultimă analiză, aceasta creează diferența dintre două echipe și se înscrie în clasament, în competițiile interne sau internaționale.

Pe scurt, trebuie trezită și menținută la juniori „setea" de goluri. *În această privință, primul și ultimul cuvînt îl au antrenorii, ca și înarmarea tinerilor jucători cu un bogat bagaj de mijloace tehnico-tactice pentru „desfacerea" apărărilor „betonate", care își fac apariția tot mai mult și în echipele de juniori.*

Acestea sînt părerile mele asupra problemei ridicate de participarea națională a noastre la turneul din Turcia.

2. ACTIVITATE INTERNĂ BUNĂ – REPREZENTATIVĂ VALOROASĂ

Gheorghe OLA, antrenor federal și unul din conducătorii tehnici ai reprezentativei noastre:

La această întrebare, răspunsul meu este simplu: verificarea și rodarea juniorilor talentați, aflați în limita de vîrstă cerută de U.E.F.A., în confruntări internaționale cu caracter oficial, în scopul cunoașterii posibilităților și particularităților individuale și cîștigării de timpuriu a experienței internaționale. *În principal, această competiție și pregătirile ce se fac pentru participare trebuie să contribuie la mărirea capacității fotbalistice a tinerilor jucători, în sensul dezvoltării calității, a măiestriei,* la formarea de cadre pentru loturile de seniori.

Desigur că rezultatele nu pot fi despărțite de scopul principal. Dar, în ultimii ani, la Turneul U.E.F.A. obținerea de rezultate deosebite a devenit relativă, deoarece pentru multe din echipele participante competiția a devenit UN SCOP ÎN SINE, *transformînd-o, în etapa actuală, într-o veritabilă întrecere de tineret. Astfel că diferența de vîrstă de la 18 la 19 sau 20 de ani, precum și participarea unor tineri fotbaliști la competiții de juniori sau seniori într-un regim profesionist sînt decisive într-un „maraton fotbalistic" cum este Turneul U.E.F.A. În aceste condițiuni este lesne de înțeles de ce realizările unor astfel de jucători depășesc pe ale unor juniori a căror valoare fotbalistică este superioară, iar jocul de o calitate tehnică mai bună, cum s-a întîmplat cu* Iordănescu, Neagu, Coman, Crișan, Lică, Marica, Ionescu *și ceilalți în Turcia.*

Consider însă că și în cazul unei competiții socotite ca mijloc de perfecționare a instruirii și jocului se pot obține, totuși, rezultate, dar nu ca scop principal. Pentru aceasta, însă, sînt necesare o serie de măsuri privind activitatea internă a echipelor noastre de juniori. Iată, pe scurt, cîteva:

— Reprofilarea procesului de selecție și de pregătire a juniorilor.

— În campionatul de juniori 1967—68 să participe numai jucători născuți după 1 septembrie 1949 *și mai tineri, adică juniori care vor avea drept de joc la viitoarea ediție a Turneului U.E.F.A. din Franța.*

— Echipele să fie încadrate în serii de cîte 18—20, regionale și orășenești pentru ca anual să susțină un număr sporit de jocuri, *considerate însă ca MIJLOC de perfecționare a pregătirii și nu ca SCOP în sine, greșeală în care cad mulți antrenori.*

— În orașele cu tradiție fotbalistică în domeniul creșterii de tinere cadre (București, Cluj, Timișoara, Brașov, Oradea, Ploiești, Constanța etc.) este necesar să se formeze selecționate din cei mai buni juniori, care să participe la o competiție eliminatorie interoraș. *Această sporire a numărului de meciuri va fi, fără discuție, în folosul instruirii unui larg lot de jucători.*

— Mai multă exigență în selecționarea și pregătirea reprezentativelor de regiuni care iau parte la „Cupa F.R.F.", *pentru că această întrecere constituie criteriul principal de recrutare a celor mai valoroase elemente pentru tabăra de vară,* unde se formează și nucleul echipei naționale.

— Promovarea, cu curaj, dar oportună, a celor mai valoroși juniori în formațiile clubului și asociațiilor sportive *cu echipe în categoria B și C.*

Nu trebuie să mire faptul că sugestiile mele vizează numai activitatea internă, pentru că problema echipei naționale, rezolvarea ei așa cum dorim cu toții, este în strînsă legătură cu problema îmbunătățirii acestei activități, mai ales competiționale. Instruirea de bază se realizează la cluburi, nu în lot.

3. LOTUL U. E. F. A. FĂRĂ JUNIORII DIN ECHIPELE DE A ȘI B

TITUS OZON este acum legat de fotbal mai ales prin primăvara acestuia. După lunile de antrenorat la A, unul dintre cei mai mari jucători ai fotbalului nostru învață acum pe cei mai mici elevi tainele sportului care l-au adus satisfacții cu carul. Îl interesează, firește, întreaga activitate de juniori. Devine pasionat cînd îi „arunci" subiectul. Vrea ca piticii lui în care speră, ba mai mult decît atît, crede fără reticențe, să treacă prin juniorat în cele mai bune condițiuni și, deci, să nu-l dezamăgească.

Cum apreciază Ozon Turneul U.E.F.A.?

„Era o necesitate înființarea unei asemenea competiții. Forul european a programat-o fiindcă a simțit mereu insistențele federațiilor naționale de a-și da seama pe ce cantitate de talent contează. Iată primul scop al turneului după părerea mea: încercarea șefilor de generație, ca să le spun așa, în condițiile unei veritabile competiții internaționale. *Ar fi greșit să cerem unei echipe să joace numai pentru... joc și să n-o intereseze rezultatul. Doar nu ne ducem la o competiție doar pentru exhibiție. Dar tot așa de eronat este, după părerea mea, ca la Turneul U.E.F.A. să plecăm numai cu scopul de a-l cîștiga. Primul lucru care trebuie să ne intereseze este, repet, modul cum reacționează — la examene de înaltă intensitate — talentele respectivei serii a fotbalului nostru. Sînt de părere, tocmai pentru a avea un număr cît mai mare de jucători puși în atenția antrenorilor formațiilor de categorii superioare,* ca juniorii care fac parte din loturile echipelor de categoria A sau B să NU FIE SELECȚIONAȚI ÎN ECHIPA U.E.F.A., socotind că ei au depășit treapta afirmării și nu mai au nevoie de consacrare prin echipa națională trimisă la U.E.F.A. *Aici să vină juniori și mai necunoscuți, furnizați de taberele rezervate lor și de operațiunea de selecționare care urmează acestor tabere".*

Interlocutorul nostru are și unele păreri asupra sistemului competițional intern pentru juniori:

„Actuala alcătuire a seriilor campionatului republican prezintă, în duntrul lor, prea mare disproporție. Formațiile cluburilor cu renume și tradiție ale unor centre viguroase, dispută în seria lor maximum 3—4 jocuri tari, care să le ceară un efort maxim. *În rest, partide de antrenament, unele chiar de distracție prin dezechilibrul de forțe.* Propun revizuirea seriilor și alcătuirea lor, chiar prin împărțirea formațiilor în două categorii. *În modul acesta,* juniorii vor participa și în activitatea internă, la un regim competițional mult mai pretențios, *care îi va prezenta incontestabil mai bine pregătiți, va ajuta la o mult mai rapidă evoluție a lor".*

4. ȘI CENTRELE MICI POT DA TALENTE MARI

Tenace și mereu plin de optimism, antrenorul ROMEO CATANĂ a reușit, cu juniorii de la Steaua, an de an, rezultate tot mai bune. Numele elevilor lui au început să apară cu regularitate pe listele loturilor reprezentative. Iată, numai recentul lot UEFA a cuprins patru dintre juniorii antrenați de ROMEO CATANĂ: DUMBREANU, MANEA, TĂTARU și IORDĂNESCU. Așa că am socotit util să-i cerem părerea asupra subiectului prezentat în rîndurile de față:

„Asupra sensului Turneului U.E.F.A., mă pronunț — cum probabil o fac marea majoritate a celor consultați — subliniind că această întrecere internațională este, înainte de orice, cea mai bună ocazie de a pune sub barometrul verificării internaționale pe juniorii socotiți drept cei mai dotați. Alcătuirea unei echipe de juniori U.E.F.A. de o înaltă valoare tehnică, omogenă și combativă trebuie să fie un punct de onoare din activitatea TUTUROR ANTRENORILOR DE JUNIORI și nu numai a celor din cercul mult mai restrins ce se ocupă de selecționarea acestei reprezentative. *Așa că mi-aș permite să recomand tuturor colegilor să-și facă o obligație de conștiință de a pregăti cu dublă pasiune și atenție talentele ce le au în grijă și, în același timp, de a recomanda din timp juniorii pe care îi socotesc apți să intre în taberele de pregătire, în selecționatele regionale și așa mai departe.* Personal cred că trebuie pus tot accentul pe latura competițională a Turneului U.E.F.A. *Cred că juniorii care ajung să poarte tricoul tricolor au datoria de a se dărui pentru victorie meci de meci și pentru victoria finală din turneu.* Sînt categoric însă pentru respectarea strictă a normelor de vîrstă și, chiar dacă multe dintre echipele care participă la turneu le mai nesocotesc, sînt convins că nu este departe ediția cînd la start se vor alinia numai veritabile ECHIPE DE JUNIORI. *De aceea este foarte bine să ne orientăm spre respectarea normelor de vîrstă, acțiune pentru care modul cum a fost selecționată recenta reprezentativă UEFA reprezintă un bun pas înainte".*

Reprezintă actuala formulă a campionatului de juniori un sistem de pregătire? Antrenorul Catană consideră *că (asemenea părerii lui* Ozon), trebuie să se ajungă la o mai echilibrată alcătuire a seriilor. *Compunerea lor pe baza a patru zone geografice înăuntrul cărora să existe campionate pe două categorii (A și B), cu promovare și retrogradare, ar constitui un sistem mult mai eficient, asigurînd echipelor jocuri echilibrate pe toată durata campionatului. Totodată,* antrenorul CATANĂ consideră că centrele mai mici, incluse cu echipe de juniori în campionat, trebuie să primească mai mult sprijin — și material și ca asistență tehnică — din partea forului de specialitate, *a consiliilor regionale, orășenești și raionale U.C.F.S.*

●

Desigur că pe marginea acestei importante teme se pot face nenumărate discuții, pentru că ridică foarte multe aspecte. Considerăm însă că interlocutorii noștri au subliniat aspectele esențiale legate în special de problema de bază, ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ INTERNĂ — ACTIVITATEA REPREZENTATIVEI, astfel că putem socoti ca prețioasă contribuția lor la acțiunea de îmbunătățire a muncii de selecționare și pregătire a echipelor naționale de juniori.

Sîntem convinși că această problemă va fi rezolvată așa cum cer interesele reprezentativei și, în ultimă analiză, ale fotbalului nostru, în momentul în care — fără a-i ignora caracterul de întrecere de natură să stimuleze — activitatea competițională va urmări în principal munca de instruire și de perfecționare a pregătirii, formarea de viitori fotbaliști de valoare. De aceea se impune o rediscutare a sistemului competițional la juniori, pe de o parte, iar pe de alta o schimbare în atitudinea antrenorilor specializați în domeniul juniorilor față de scopul unui campionat, de pildă. Acești antrenori pot contribui și mai mult la o activitate prodigioasă a reprezentativei prin lărgirea bazei de selecție. Calitatea și randamentul jocului echipei naționale sînt strîns legate de calitatea muncii de pregătire la cluburi. Și aici trebuie îndreptată întreaga atenție pe viitor.

Pagină realizată de Petre GAȚU și Eftimie IONESCU

DIN TACTICA FOTBALULUI MODERN

CE ESTE „APĂRAREA ÎN LINIE"?

Opusă „betonului", este socotită, împreună cu el, modalitate tactică majoră în fotbalul modern. În timp ce betonul ar fi varianta defensivă a sistemului cu patru fundaşi, apărarea în linie este socotită de către unii adevăratul suport tactic pentru realizarea unui fotbal colectiv-constructiv-ofensiv. În străinătate, subiectul se bucură de o amplă tratare. A fost dezvoltată practic şi promovată pînă la notorietate de antrenorul *Pierre Sinibaldi* cu echipa belgiană Anderlecht, printr-o suită de remarcabile succese interne şi internaţionale. Cunoaşte o mare răspîndire în Franţa (la fruntaşele clasamentului *St. Etienne, Nantes, Valenciennes*), o practică *River Plata* din Buenos Aires. La ultimul campionat mondial, echipele Argentinei şi Franţei (în ultimul meci) au evoluat după principiile ei. Printre tehnicienii recunoscuţi drept aderenţi fără reticenţe la această tactică cităm pe *Arribas, Domercue, Fontaine* (Franţa), *Lorenzo* (Argentina), *Zezé Moreira* (Brazilia), iar la noi pe *C. Teaşcă*. Revista franceză *Mirroir du Football* este focarul teoretic şi mijlocul de răspîndire a ideilor ce compun apărarea în linie. Ziariştii cu o solidă reputaţie. *François Thébaud, Pierre Lameignarre, Robert Vergne, Roger de Sommer* şi-au făcut din ea o veritabilă „profesiune de credinţă". Adversarii apărării în linie sînt tot atît de categorici, ca şi partizanii ei.

DERUTAŢI DE APARENŢE

Este o tactică nouă care îşi croieşte drum stîrnind convingeri, dezaprobări şi confuzii. Unii au aprobat-o pînă la identificare cu „jocul la ofsaid", vechea variantă tactică a WM-ului, confuzie generată de observaţia că jucînd împotriva apărării în linie, înaintaşii adverşi sînt deseori surprinşi „afară din joc". Tactica la ofsaid a fost într-adevăr o mostră de antijoc, proprie echipelor mai slabe, în rezumat o simplă manevră a fundaşilor ce transformau în capcană o prevedere regulamentară, în care adversarii cădeau în mod pasiv. În cazul „liniei", culpa revine înaintaşilor care nu-şi corectează plasamentul în funcţie de deplasarea apărării adverse executată pentru apropierea de ceilalţi coechipieri.

Diferenţa dintre ea şi apărarea în linie este structurală, numai lipsa de informaţie n-o poate sesiza. Deocamdată să reţinem că apărarea în linie reprezintă un mecanism tactic cu implicaţii în sfera capacităţii ofensive şi defensive a echipei, în strînsă corelaţie cu una dintre prevederile regulamentului. Legea de ofsaid este utilizată ca mijloc de protecţie împotriva adversarilor lanşaţi în profunzime prin pase lungi, ajunşi (în mod activ de astădată) în poziţia „afară din joc", o bază de asigurare a jocului constructiv-colectiv, în apărare şi în atac, cum remarcă C. Teaşcă. Or, a imagina o tactică în funcţie de avantajele oferite de una dintre legile jocului, a te sprijini pe dreptul conferit prin prevedere regulamentară, nu poate fi decît logic şi corect. Reprezintă o încercare egală în drepturi cu oricare dintre principalele variante tactice înregistrate de istoria fotbalului.

În tactica fotbalului este de neconceput o variantă ideală. Nici n-ar fi de dorit. Momentul acela ar consemna începutul osificării fotbalului. Cu certitudinea că şi pe tărîm tactic progresul urmează spirala dialecticii, vrem să enumerăm riguros atributele şi carenţele apărării în linie.

SISTEMUL 4-2-4 — UN IANUS CU DOUĂ FEŢE: BETONUL ŞI LINIA

Derivate din sistemul 4—2—4, betonul şi linia constituie puncte finale de evoluţie în direcţie opusă. Betonul semnifică orientarea spre un fotbal direct, de luptă, de angajare fizică totală, în apărare şi atac. Reţine evasi-permanent în compartimentul defensiv mai mult de jumătate din efectivul echipei, consemnat să rămînă aici şi pe timpul acţiunilor ofensive proprii şi să aplice un marcaj necruţător, tip „om la om", pe tot cîmpul de joc. Se renunţă la mijlocul terenului, cedat adversarului fără luptă, ca o tentaţie pentru „atragerea lui înainte", urmărindu-se suhnimarea capacităţii sale de apărare, prin reducere de efectiv şi dezorganizare. Se lasă pentru atac 2—3 jucători, aprovizionaţi numai de la distanţă cu pase lungi, obligaţi să joace permanent în inferioritate numerică, să se angajeze în dueluri directe, dure, cu apărătorii avantajaţi din toate punctele de vedere, să nu aştepte sprijinul vreunui coechipier venit din urmă, să mizeze totul pe viteza, forţa, îndemînarea, driblingul şi şutul lor. *Siguranţa (relativă) în apărare, şanse de gol proporţionale cu valoarea individuală a înaintaşilor şi cu neutenţia apărătorilor adverşi* (în cazul cînd „vîrfurile" ar fi ignorate). *În majoritate nu există faze lucrate, ocazii construite, ci numai reuşite individuale în cazul cînd înaintaşii sînt de evidentă clasă. O tactică evasi-colectivă în apărare, individuală în atac şi în momentul recuperării balonului, aceasta este betonul.* În schimb, o muncă inegal repartizată, uzantă pentru jucătorii obligaţi la sprinturi lungi şi repetate, la urmărirea adversarilor pe tot terenul, supuşi la şocuri şi traumatisme.

„LINIA" — TRIUMFUL JOCULUI COLECTIV ÎN APĂRARE ŞI ÎN ATAC

Tactica denumită astfel e înţeleasă trunchiat de cele mai multe ori. Ea nu se reduce la „alinierea" jucătorilor din linia de fund, ci reprezintă *un mecanism capabil să se adapteze rapid la solicitările jocului, să etaleze cu suplete posibilităţi ofensive şi defensive*, să păstreze pe tot timpul unui atac, de exemplu, valenţe latente de apărare şi viceversa.

„Alinierea" este o manevră care combate lansarea în adîncime a unor adversari fără minge, în aşteptarea unei pase lungi, deci sancţionează atacanţii care nu ţin cont de poziţia apărării adverse. Sprijiniţi de legea ofsaidului, fundaşii avansează odată cu celelalte linii ale echipei, în atac, şi se retrag progresiv în strînsă corelaţie cu restul echipei, în apărare. Manevrînd înainte-înapoi, fundaşii reglează distanţele dintre liniile echipei, asigură corelaţia dintre ele. Cele trei eşaloane alunecă spre o poartă sau cealaltă, printr-o mişcare de translaţie într-un flux sau reflux continuu.

Echipa rămîne astfel grupată permanent, toţi jucătorii sînt concentraţi în atac sau apărare pe porţiunea din teren unde se desfăşoară, sau ar putea ajunge, în secvenţele imediat următoare, jocul. Unul dintre principiile ei cardinale este asigurarea superiorităţii numerice, atît în apărare, cît şi în atac. Aşa cum e concepută, traduce logic şi economic acest deziderat în fapt.

Concentrarea jucătorilor (element tactic asigurat de fluxul şi refluxul liniilor) devine suportul jocului colectiv-constructiv-ofensiv. În apărare recuperarea colectivă (iniţia formulă tactică unde recuperarea colectivă devine veridică). În atac asigură păstrarea şi circulaţia balonului ca mijloc de eliminare şi dezechilibrare a apărării, în locul jocului direct, de luptă. De asemenea, face posibilă susţinerea purtătorului balonului de către 1—2—3 coechipieri, un fel de mică escortă menită să ofere acestuia multiple posibilităţi de a pasa, pentru dezvoltarea atacului în cea mai potrivită direcţie.

„Linia" utilizează marcajul în zonă cu realizarea unei superorităţi numerice (2:1), acolo unde se va declanşa ultima acţiune din cadrul măsurilor pentru recuperarea balonului, atacul de deposedare. „Apărarea în zonă nu constituie o noutate. Noul constă în retragerea progresivă şi temporizarea în linie. Aceasta schimbă radical, calitativ, apărarea în zonă, dîndu-i cu totul alt conţinut şi eficienţă. Ea devine colectiv — constructivă, comparativ cu forma primară, vulnerabilă, care era în ultima instanţă un marcaj individual desfăşurat în zonă". (C. Teaşcă).

SUCCESIUNEA ORGANIZĂRII DEFENSIVE

Să ne imaginăm momentul cînd eşuează acţiunea de atac a unei echipe fidele apărării în linie, aproape de poarta adversă. Chiar în timpul situaţiei de joc ofensive se menţin măsuri preventive minime pentru apărare. Fundaşii supraveghează adversarii situaţi în zona lor. În funcţie de numărul vîrfurilor adverse, de plasamentul lor şi de poziţia balonului, apărătorii asigură superioritatea numerică cu „acoperire" în zona înaintaşului cel mai avansat, marchează mai strîns sau de la distanţă. Începe reorganizarea echipei pentru apărare. Se urmăreşte crearea superorităţii numerice în preajma adversarului cu mingea.

Atîta timp cît balonul se găseşte în cîmpul advers, la distanţă de linia mediană, fundaşii aplică un marcaj individual în zonă. Cel mai apropiat jucător de adversarul cu mingea (de regulă omul de susţinere a celui care a fost deposedat) începe acţiunea de frînare a atacantului cu mingea, retrăgîndu-se lent cu faţa la el, stînjenind o înaintare rapidă, temporizînd, încît restul coechipierilor să poată recula într-un ritm economic. Ceilalţi înaintaşi şi mijlocaşi se retrag în funcţie de poziţia balonului, marcînd adversarii liberi sau încercînd deposedarea, dacă au izbutit să creeze superioritatea numerică.

Cînd atacul advers s-a apropiat de linia mediană a terenului, începe dispunerea şi retragerea fundaşilor în „linie" pentru utilizarea ofsaidului şi împiedicarea infiltrării în profunzime, fără minge, a înaintaşilor adverşi. Această tactică a modificat jocul portarului. El e obligat să intervină pe o suprafaţă substanţial măriită (careul de 16 m şi dincolo de limitele lui), pentru interceptia mingilor aruncate în profunzime în spatele fundaşilor aliniaţi. Manevrele sale trebuie sudate cu toate deplasările în direcţia longitudinală sau laterală ale fundaşilor.

Retragerea corelată a celorlalţi coechipieri continuă concomitent cu acţiunea de retragere frînată, efectuată permanent în faţa purtătorului sau purtătorilor succesivi ai balonului, la o distanţă mică, care să permită exploatarea eventualelor greşeli ale acestora. Retragerea întregii echipe se va efectua pînă la aproximativ 20—25 de metri, ultima limită admisă pentru recuperarea propriu-zisă, în condiţiile de superioritatea numerică (2:1). Cînd toată echipa execută corect regulul, marcajul şi operaţiunea de concentrare, balonul poate fi redobîndit înainte să ajungă la distanţa de unde se poate trage la poartă cu şanse remarcabile.

„Această retragere se dovedeşte a fi o armă defensivă menită să evite eliminarea apărării prin dribling. Realizarea cu succes a acoperirii se sprijină, neapărat, pe puterea ce i-o dă regula de ofsaid... Ordonată, calmă, efectuată numai odată cu venirea balonului la nivelul liniilor de apărare, retragerea are urmări favorabile: frînează acţiunea atacului advers, realizează concentrarea de jucători indispensabilă recuperării colective în condiţii de superioritate numerică permite regruparea fără eforturi istovitoare a întregii echipe, beneficiază de eventualele greşeli ale adversarului, creează condiţii de relansare optimă şi imediată a ofensivei". (C. Teaşcă).

Am repetat mereu despre necesitatea raportului 2:1. Recuperarea balonului trebuie efectuată colectiv. Nu este permis să încerce un jucător izolat atacul de deposedare, eliminarea sa printr-o pasă, sau prin dribling mai ales, fiind atunci extrem de posibilă. Doi jucători se vor apropia de posesorul balonului şi vor executa concomitent atacul de deposedare, în timp ce coechipierii concentraţi în urma retragerii vor marca strîns adversarii aflaţi în perimetrul fazei. Alinierea fundaşilor face operantă legea ofsaidului, de venită element de acoperire împotriva pătrunderilor fără minge. Pasele lungi trimise în profunzime sînt de cele mai multe ori interceptate de portar, care joacă ca un fundaş cu rol de „cuvertură".

Dacă nu s-a reuşit recuperarea pînă cînd adversarii s-au apropiat la 18—20 metri de poartă, cînd primejdia unui şut puternic devine iminentă, atunci se vor declanşa atacuri de deposedarea în şir neîntrerupt cu refacerea concomitentă a dispozitivului defensiv, „suită" posibilă prin apropierea dintre apărători.

„LINIA" ÎN OFENSIVĂ

Cînd balonul a fost recuperat începe reorganizarea echipei în vederea ofensivei. *Concentrarea jucătorilor, realizată anterior cu urmări favorabile pentru defensivă, devine brusc reţeaua prin care mingea va circula în siguranţă, trimisă prin pase scurte cu direcţie zigzagată. Se urmăreşte păstrarea şi avansarea balonului printr-o circulaţie menită să elimine adversarii, să dezechilibreze şi să fisureze dispozitivul lor de apărare.* Toată echipa refluiază spre poarta adversă grupat, păstrîndu-se corelaţia dintre linii. Fundaşii urcă în viteza cu care se dezvoltă acţiunea ofensivă, urmărind prin deplasări mixte (laterale şi în profunzime) traiectoria balonului.

„Alinierea fundaşilor trebuie să preceadă deplasarea înainte. Rar se execută din mers. Se realizează luînd ca reper pe fundaşul cel mai apropiat de purtătorul balonului" (Robert Bérard). Rolul fundaşilor în această circumstanţă este de două ori ofensiv. Prin deplasare rapidă şi plasament la centrul terenului se întregeşte gruparea, concentrarea jucătorilor necesară ajutorului reciproc, asigurînd păstrarea şi circulaţia balonului. În al doilea rînd, fundaşii laterali se pot lansa efectiv în atac, pentru construcţie sau finalizare. *„Dincolo de centru, legea ofsaidului încetează. A continua peste această limită mişcarea colectivă de avansare în linie, sau a păstra alinierea ar însemna o eroare"* (Robert Bérard).

Ofensiva se compune dintr-o succesiune care urmăreşte să dezechilibreze şi să surprindă adversarul cu pase scurte şi medii în direcţii diferite, efectuate rapid, cît mai neaşteptat, uneori simple devieri. Pasa-înapoi şi centrarea-înapoi îşi dovedesc marele randament pentru desechilibrarea adversarului şi tras la poartă. În toate împrecherile jucătorii realizează cupluri de acţiune colaborînd în special prin „1—2"-uri şi triunghiuri

EXCEPŢII CARE NU INFIRMĂ REGULA

În genere, principiile „apărării în linie" combat marcajul individual şi contraatacul. Dar admit utilitatea lor în anumite circumstanţe. Marcajul om la om — la cornere şi repunerea de la margine — cînd valabilitatea ofsaidului încetează, ca şi la executarea unor lovituri libere din apropierea propriei porţi. Referitor la compatibilitatea contraatacului, argentinianul Lorenzo (River Plata) spune: „Echipa care joacă „în linie" îşi poate axa acţiunile ofensive, fie pe circulaţie de balon realizată prin pase scurte, fie pe contraatac. Alegerea depinde numai de calităţile fotbaliştilor avuţi la dispoziţie. Altă contraindicaţie nu există". Laconismul citatului ne obligă să adăugăm că Lorenzo leagă oportunitatea utilizării contraatacului de un prealabil dezechilibru în dispozitivul apărării adverse.

MIJLOCUL TERENULUI, PIATRA DE ÎNCERCARE A ORICĂRUI SISTEM

Mijlocul terenului nu trebuie înţeles ca fiind spaţiul situat de o parte şi de alta a liniei de centru interpretată corect, noţiunea reprezintă zona de la mijloc înglobată în spaţiul cuprins între cel mai avansat atacant şi cel mai retras apărător al unei echipe. După sistemul de joc adoptat, după cum o echipă se dispersează, se răsfiră, sau joacă grupat, „mijlocul terenului" are o întindere diferită. În „beton" este mult mai mare, măsurat de la punctul unde rămîne „il libero", pînă la înălţimea ultimului apărător advers undo se plasează îndeobşte „vîrful" de contraatac. Pentru a susţine apărarea sau atacul, cei doi mijlocaşi sînt obligaţi la eforturi mari, greu de suportat meci de meci. În acelaşi timp aprovizionarea vîrfurilor nu poate fi rezolvată decît prin pase lungi, a căror precizie e mai dificil de realizat. Numai jucători de clasă excepţională şi cu o rezistenţă fizică neobişnuită s-ar putea achita de atribuţiile mijlocaşilor la o echipă betonată. E parţial cazul celor două mari stele de la Inter, Corso şi Suarez. Cu toată arta lor recunoscută, chiar şi eficacitatea acestora e uneori scăzută, fără să mai vorbim că asemenea jucători nu găseşti oriunde şi oricînd. În al treilea meci cu TUNA disputat la Milano, numai în a doua repriză, din 20 de pase lungi trimise de interiştii coechipierilor avansaţi, doar 5 au ajuns la destinaţie, 15 fiind interceptate de fotbaliştii bulgari.

Prin contrast, datorită fluxului sau refluxului sincronizat al tuturor liniilor echipei, posibile prin utilizarea legii ofsaidului şi retragerii frînate se conferă echipei o dispunere grupată, se reduce suprafaţa denumită „mijlocul terenului". Aici vor acţiona doi jucători din linia mediană cu atribuţii oarecum distincte: mijlocaşul defensiv, protectorul fundaşilor centrali (în principal), şi mijlocaşul de sprijin — organizatorul atacului. Vor mai ajuta alternativ fundaşii laterali şi extremele, deci şase jucători vor opera în principal, sau în secundar, la mijlocul terenului, concentrare de forţe imposibil de realizat în toate celelalte sisteme de joc.

MODALITĂŢI ÎN CADRUL APĂRĂRII ÎN LINIE

Se vorbeşte despre „linia" simplă şi „linia" cu acoperire. Virgil Economu în cartea sa „Sistemul cu patru fundaşi" distinge:

1) „Apărarea în linie integrală, cînd toţi apărătorii se aşează la nivelul coechipierului ieşit în întîmpinarea adversarului cu mingea;

2) Apărarea în linie, cu acoperire simplă, realizată la nivelul fundaşului care dublează pe cel ce atacă pentru deposedare;

3) Apărarea în linie, cu acoperire multiplă, realizată înapoia fundaşului care dublează".

ANTIDOTURI

Orice tactică poate fi combătută. În cazul liniei, partizanii ei susţin că dificultăţile formulei ar izvori dintr-o greşită înţelegere şi aplicare a principiilor. Apărarea în zonă e mai dificil de însuşit şi trece un timp pînă jucătorii capătă automatismele necesare. Linia cu acoperire ar fi superioară liniei simple. Greşelile de arbitraj (cu sau fără intenţie), constituie un argument pentru reticenţi şi adversari. Cei în dezacord cu ea recomandă drept mijloace de combatere: atenţie (la ofsaid), pornire în dribling prelungit, fenta de pasă urmată de pătrundere, plecări simulate în timp ce se lansează un coechipier pînă atunci mascat, venind dinapoi, pătrundere pe aripi şi centrare pe partea opusă, pase transversale spre un coechipier rapid, şuturi de la distanţă.

★

Lupta de opinii rămîne deschisă. În fotbal nu se poate absolutiza. Credem că spiritul şi frumuseţea jocului se păstrează mai mult în cadrul sistemului 1—4—2—4 centrat pe trei axe: colectiv, constructiv, ofensiv. Triada aceasta nu se poate împlini integral decît în formula apărării în linie. Am intenţionat să prezentăm această modalitate, nu să o recomandăm. Admirăm, în schimb, pe toţi specialiştii care se frămîntă şi caută, indiferent de opţiunea lor pentru linie, beton sau altceva. Din toate direcţiile, fotbalul are cîte ceva de cîştigat. Evoluţia sa nu este primejduită în ultima instanţă, decît de suficienţa şi imobilismul celor care resping noul, fiindcă el te obligă la un efort de cunoaştere.

Romulus BALABAN

FOTBALUL ARGEŞEAN are încă multe resurse

Deşi este o mlădiţă mai tînără în fotbalul românesc, fotbalul argeşean s-a afirmat progresiv în ultimii ani, în ţară şi pe tărîm internaţional. În rîndurile de faţă, ne vom ocupa de fenomenul fotbalistic din această regiune, pornind de la baza piramidei, fotbalul de masă.

De munca depusă aici, la prima verigă, depinde totul. Aici operează munca de investigare, de mobilizare, de pregătire şi de selecţie. Aici se obţin primele „recolte", din care specialiştii triază cadrele cu personalitate şi talent, viitoarele vîrfuri de mîine. Pentru ca prima „sită" să reţină însă cît mai multe valori, este nevoie de muncă consecventă, făcută cu pricepere şi dragoste.

În cele ce urmează ne vom opri la ceea ce SE FACE (şi cum se face) şi la ceea ce, din păcate, NU SE FACE în fotbalul argeşean.

Numărul de jucători : 2.300
Numărul de echipe afiliate : 64
Numărul de terenuri : 20
Numărul de antrenori : 24
Numărul de arbitri : 90

3 echipe de categorie republicană :

DINAMO PITEŞTI (categoria A),

OLTUL RM. VÎLCEA (categoria B, seria I)

MUSCELUL CÎMPULUNG (Categoria C, seria Sud).

Aspect de la un antrenament al echipei Dinamo Piteşti, reprezentanta nr. 1 a fotbalului argeşean, formaţie în care elementul local este bine reprezentat.

„ALBE" ŞI „NEGRE" ÎN CAMPIONATUL REGIONAL

Faţă de anul trecut, cînd activa o singură serie, în anul acesta campionatul regional cuprinde două serii (Nord şi Sud) a cîte 12 echipe fiecare. S-a înmulţit deci numărul echipelor din acest campionat şi acesta este un lucru pozitiv. De subliniat este şi faptul că acest campionat are o desfăşurare regulată, fără întreruperi, fără nici un fel de perturbări de-a lungul etapelor. Ceea ce-i sporeşte eficienţa este fără îndoială şi faptul că el este dublat de un campionat regional de juniori. Înaintea fiecărei partide din campionatul de seniori se desfăşoară, „în deschidere", partida dintre respectivele echipe de juniori ale celor două asociaţii.

Tot ca o măsură stimulatoare pentru tineri, ea reprezentînd, în fapt, o primă selecţie, este şi dispoziţia comisiei regionale de fotbal care prevede obligativitatea fiecărei echipe din campionatul regional de a avea, la fiecare meci pe teren, trei jucători sub 23 de ani.

Această hotărîre (izvorîtă, fără îndoială, dintr-o bună intenţie) ni se pare însă o fracţiune de măsură. Dacă ai, de exemplu, o echipă cu trei jucători sub 23 de ani şi restul de 8 în jurul a 30 de ani n-ai făcut mai nimic. O asemenea echipă nu este susceptibilă de progrese reale. Or, astfel de situaţii se întîlnesc la destule echipe din campionatul regiunii Argeş. Cu jucători (mulţi dintre ei proveniţi din categorii superioare) care-şi trăiesc „cîntecul lebedei" într-o echipă de regiune, nu poţi avansa calitativ, fără a mai pune la socoteală prejudiciul cel mai însemnat : **oprirea sau întîrzierea accesului elementelor tinere, talentate, care au nevoie de jocuri pentru a creşte şi a se afirma.**

Faţă de această situaţie, opinăm pentru instituirea unei clauze de către Federaţia română de fotbal care să stabilească alte limite de vîrstă pentru campionatul regional. **Dacă, de exemplu, s-ar hotărî ca o echipă să aibă dreptul să prezinte pe teren opt jucători pînă la vîrsta de 23 de ani, şi doar trei peste această vîrstă,** sîntem convinşi că fotbalul regional (al cărui nivel — se ştie — este foarte modest) ar creşte sensibil calitativ, iar, pe de altă parte, elementele valoroase furnizate categoriilor superioare ar spori numeric considerabil.

Revenind între hotarele fotbalului din campionatul regiunii Argeş vom semnala un aspect negativ cu efecte majore. **O serie de echipe, cum ar fi Sănătatea Govora C. S. Cîmpulung Muscel, Recolta Dobrogostea, Unirea Costeşti şi altele duc lipsa unor antrenori calificaţi.** Aceste echipe sînt „pregătite" de membri ai secţiilor de fotbal, de iubitori ai fotbalului, „oameni de inimă" dar lipsiţi de pregătire, de competenţă. Rezultatele acestor echipe sînt, fireşte, nesatisfăcătoare.

Ne-am interesat la comisia regională de fotbal dacă în regiunea Argeş nu există realmente cadre calificate de antrenori. Răspunsul ne-a uimit...

„JUDECÎND DUPĂ... NUMARUL CARNETELOR, AVEM DESTUL ANTRENORI CALIFICAŢI"

Am cercetat documentele, listele, şi am numărat. În regiunea Argeş există 24 de antrenori calificaţi. Dintre aceştia, însă, patru sînt cadre de conducere la UCFS regional sau la cele raionale, 11 sînt antrenori pentru că au... carnetul în buzunar, iar 9 activează efectiv la echipe. Aşadar, doar a treia parte din numărul antrenorilor profesează în activitatea lor specifică.

Pentru ca aceste rînduri să nu poată fi acuzate de carenţe de informare şi de tratare aproximativă, superficială, îi vom cita pe toţi cei 11 antrenori „cu numele şi cu carnetul". Iată-i : **Gh. Nicolaescu** (Drăgăşani), **V. Nedescu** (Horezu), **P. Darie** (Rm. Vîlcea), **C. Ştefănescu** (Rm. Vîlcea), **I. Dragomir** (Găeşti), **Gh. Mihăilescu** (Rm. Vîlcea), **L. Matache** (Găeşti), **T. Figaro** (Cîmpulung Muscel), **E. Sterescu** (Curtea de Argeş), **I. Toader** (Piteşti) şi **I. Iovan** (Rm. Vîlcea).

Poate vă veţi întreba ce fac aceşti tovarăşi cu carnetele lor de antrenori ?

Intră la meciuri fără să plătească. Atît !

Faţă de această situaţie, ne permitem să-i întrebăm pe tovarăşii de la consiliul regional UCFS Piteşti ce au de gînd cu aceşti antrenori de „hîrtie" ?

Or se iau măsuri ca ei să preia — cu o normă sau o jumătate de normă — echipele care duc lipsă de antrenori, or, să li se retragă carnetele care în nici un caz nu le-au fost acordate cu titlul onorific.

JUNIORILOR — MAI MULTĂ ATENŢIE

Mai ales în ultima vreme, în limbajul iubitorilor de fotbal din ţara noastră a apărut expresia „şcoala piteşteană". Ea corespunde unor fapte, unor realităţi.

Din aşa-numita „şcoală piteşteană" au apărut pe scena fotbalului românesc numele lui **Dobrin, Ştefănescu** (CSMS), **Libardi** (Jiul), **Niţă şi Circiumărescu** (Universitatea Craiova), **Radu Constantin, Prepurgel** şi alţii.

Totuşi, copiii şi juniorii din regiunea Argeş n-au, la această oră, cele mai bune condiţii pentru creşterea lor în fotbal.

Deşi există în regiune trei centre de juniori şi copii — la Piteşti, Rm. Vîlcea şi Cîmpulung Muscel — fiecare avînd în pregătire 30 de elemente (un număr destul de redus), toate aceste centre duc lipsa unor condiţii materiale corespunzătoare. Mingi sînt foarte puţine, echipamentul este insuficient.

Surprinzător este şi faptul că unui oraş ca Piteştiul, cu recunoscută emulaţie fotbalistică în rîndul tineretului, F.R. Fotbal n-a găsit de cuviinţă să-i creeze un centru puternic, aflat direct sub egida sa de tipul acelora care fiinţează la Arad, Oradea, Braşov etc. Poate că în această privinţă se poate lua o hotărîre (mai bine mai tîrziu decît niciodată) care, nu ne îndoim, are toate şansele să dea cele mai fericite roade.

S-A PIERDUT UN TEREN...

Acum 3—4 ani, în parcul Argeş al oraşului Piteşti exista stadionul Dinamo. Aici se disputau meciurile din campionatul categoriei A. Aşadar, stadionul era de maximă importanţă pentru iubitorii fotbalului din Piteşti, pentru oraş în general.

Avînd avantajul unui cadru natural splendid, stadionul nu răspundea însă afluenţei mereu crescînde a spectatorilor piteşteni la partidele echipei favorite. Această cauză a determinat construirea modernului stadion „1 Mai" pe care acum îşi desfăşoară antrenamentele şi-şi dispută jocurile Dinamo Piteşti.

Odată cu mutarea atenţiei spre noul stadion, cel vechi, din parc, a fost încetul cu încetul dat uitării de către gospodarii oraşului. Astăzi el are tristă soartă de conuşărească. Tribunele de lemn sînt pe jumătate degradate, iar terenul de joc are mai multe hîrtoape decît fîre de iarbă...

La UCFS-ul regiunii ni s-a spus că Sfatul popular orăşenesc a promis reamenajarea acestui stadion încă din ianuarie.

Sîntem la sfîrşitul lui mai şi sfatul „tace şi nimic nu face". Păcat ! Este vorba de un bun a cărui valoare se diminuează zilnic şi pentru a cărui reconsiderare se vor cheltui sume în progresie geometrică raportat la ceea ce, zi de zi, se degradează, se pierde.

ÎN SFÎRŞIT, DESPRE DINAMO PITEŞTI

Nu avem nici o îndoială, în regiunea Argeş „toată suflarea" este pentru echipa dinamoviştilor piteşteni.

O echipă tînără, cu valori bine cotate în fotbalul nostru, o echipă care în campionatul trecut s-a comportat remarcabil, iar în actuala ediţie a „Cupei oraşelor tîrguri" a făcut o figură mai mult decît onorabilă.

În ultima vreme, însă, Dinamo Piteşti „şchioapătă" vizibil.

Ce se întîmplă cu această formaţie „plecată" acum un an atît de promiţător ?

Jucătorii au rămas aceiaşi, antrenorii la fel, unde să căutăm cauzele acestui declin ?

Ştefan Vasile şi Leonte Ianovschi ne-au vorbit de un surmenaj, efect al suprasolicitării jucătorilor în meciuri interne şi internaţionale. (Asta în vreme ce toţi antrenorii noştri reclamă necesitatea a cît mai multe partide în toate perioadele).

Barbu, un element de bază al echipei, recunoscut pentru seriozitatea sa, ne spunea că înaintarea poartă toată vina: **„Avem o înaintare de paie"** — ne spunea el.

Ambele opinii exprimă o parte din ADEVĂR. Noi credem însă că mai sînt şi alte cauze. De pildă, pierderea „contactului cu pămîntul" în urma succeselor, stare manifestă la mulţi din jucătorii acestei echipe în ultima vreme.

De asemenea, se pare că şi antrenorii au lăsat frîul cam slobod. Şi jucătorii piteşteni sînt foarte tineri...

Oricum, Dinamo Piteşti încheie acest campionat într-un regim de emoţii pe care valoarea intrinsecă a echipei nu ne-ar fi făcut să le bănuim acum cîteva luni.

Cu două partide consecutive în deplasare, dinamoviştii (care au doar 22 de puncte) aşteaptă cu emoţie ultimul act — meciul cu Universitatea Cluj — pentru a răsufla uşuraţi.

Şi cînd te gîndeşti că anul trecut, exact pe vremea aceasta, Dinamo Piteşti ne dăduse iluzia că a intrat în elita fotbalului nostru.

M. POPESCU

REPORTAJ FANTEZIST CU... ELEMENTE REALE

Reporterul, instalat comod într-un fotoliu turnant, ascultă, notează şi, din cînd în cînd, încearcă o întrebare, repezită, de parcă l-ar fi teamă să nu frîngă vraja amintirilor. Gazda, un bătrîn înalt, încărunţit, cu părul tăiat perie, se plimbă prin cameră cu paşi rari, însoţind vorbele cu gesturi largi, ca şi cum ar vrea să aducă mai aproape imagini, clipe, simţăminte trăite odinioară, pe vremea cînd...

În cameră, aerul condiţionat te face să uiţi total zăpuşeala de afară. Prin fereastră se văd alături de bloc trei terenuri de fotbal gazonate, de dimensiuni reduse, care peste trei-patru ore se vor umple de larma jocurilor programate în campionatul puştilor din cartier. Bătrînul îşi mişcă ochii către ele cîteva clipe, după care se întoarce şi-şi reia povestirea.

„Am renunţat la fotbal la 34 de ani, deşi aş mai fi putut juca încă 5—6... Am făcut-o brusc, pentru că numai aşa te poţi despărţi de acest joc fără să tăcrimezi. Asta s-a întîmplat, vasăzică, acum 40 de ani, adică prin anul 1987... În anul în care echipa noastră naţională, al cărei căpitan eram, sărbătorea 65 de ani de la primul ei meci. M-ai întrebat care e cea mai frumoasă amintire a mea din activitatea de fotbalist. Poate că ziua aceea de septembrie cînd stadionul întreg mi-a cerut să fac un tur de onoare şi de rămas bun ; sau poate prima mea selecţionare în echipa continentului pentru tradiţionala întîlnire cu reprezentativa Angliei ; poate, zic. Le întrece totuşi amintirea unei zile de mai, caldă şi frumoasă ca sufletele noastre de copii.

Era prin anul 1967... Abia împlinisem 14 ani. În ziua aceea am jucat pentru prima dată în faţa a peste 20 000 de spectatori, pe stadionul Tineretului din oraşul nostru, Craiova. Îmi amintesc că cel mare era de-abia în construcţie. Făceam parte din echipa de copii a clubului craiovean. Ne-am întîlnit cu o echipă de seama noastră de la „Centrul 23 August" din Bucureşti, în deschiderea unui meci de categoria A, pare-mi-se Universitatea — Steaua. Pe vremea aceea existau puţine centre de copii, iar despre un veritabil campionat al lor, aşa cum se desfăşoară acum, încă nu se vorbea. Conducerea clubului craiovean şi antrenorul nostru, Gheorghe Scăeşteanu, aveau însă bunul obicei de a organiza meciuri cu piticii altor cluburi sau centre.

Dar să revenim la meciul din acea zi de mai. Îmi stăruie încă vii, de parcă ar fi fost ieri, aplauzele publicului, scorul de 2—1 pentru noi, şi mai cu seamă mica festivitate de la sfîrşitul jocului, prilej de mare bucurie şi mîndrie în inimile noastre de copii. Păstrez şi astăzi în biblioteca mea cărţile primite atunci, iar pe una din ele am notat numele tuturor celor care au jucat în acea zi, multe dintre ele devenite apoi celebre : craioveni Rababoc — Udrică, Ciocan, Lepădat, Stanciu — Păunescu, Donose — Constantin, Rădulescu, adică eu, Hîrnău, Dinulescu. Rezerve : Hîrzău, Ustabaclef, Berneanu, Şîrbu. Bucureştenii : Ion Gabriel — Cioatăş, Lixandru, Baţ, Aleienei — Ţepeluş, Carabulea — Enidi, Stoian, Sorescu, Geantă. Au mai jucat Maranceac, Ion Ion, Madan şi Stoicescu".

Bătrînul reaşează cartea în bibliotecă şi se opreşte din nou în faţa ferestrei. „La sfîrşitul meciului — îşi reluă el povestirea — cu toţii ne-am aliniat în faţa tribunei principale pentru a fi recompensaţi de Administraţia de Stat Loto-Pronosport. Iar trei dintre noi, bucureşteanul Ţepeluş, Donose şi cu mine am fost premiaţi suplimentar pentru cea mai bună evoluţie. A fost întîiul meu succes, întîiul meu premiu obţinut ca sportiv, determinant în a mă lipi cu tot sufletul de jocul de fotbal. Da, aceasta mi-a rămas ca cea mai frumoasă dintre toate amintirile mele fotbalistice".

N. SOCOL

„Iată-ne cu premiile obţinute : Donose, eu şi Ţepeluş".

A

ETAPA A XXIV-a, O „ETAPĂ-CHEIE": TOATE MECIURILE AU O MIZĂ IMPORTANTĂ

Iubitorii fotbalului de pe întreg cuprinsul țării așteaptă cu speranțe, curiozitate sau... teamă cea de-a 24 etapă a campionatului categoriei A. Ieșenii, arădenii, clujenii, craiovenii și bucureștenii (cu simpatiile lor împărțite între Podul Grant, șoseaua Ștefan cel Mare, Ghencea și Dr. Staicovici), ca și nenumărații iubitori ai fotbalului din celelalte colțuri ale țării, așteaptă de la apropiata etapă dezlegarea „suspense"-ului pe care acest campionat al incertitudinilor îl întreține de 23 de etape...

CUPLAJ BUCUREȘTEAN MAI IMPORTANT CA ORICIND

Deși polul interesului se va afla, „de la inimă la inimă", pe stadionul din vechiul Tomis, în cel de la poalele Paringului, de pe malul Begăi sau din cetatea petrolului, noi considerăm că centrul de greutate al acestei etape, în care toate partidele au o importantă miză, îl reprezintă tradiționalul cuplaj interbucureștean **Progresul-Dinamo** și **Rapid-Steaua.**

Pe lîngă caracterul pasionant pe care aceste două partide l-au suscitat întotdeauna, indiferent de poziția ocupată de protagoniste pe scările clasamentului, cele două meciuri capătă duminică atribute excepționale prin faptul că ele pot să dezlege sau să „lege" mai mult, încurcatul ghem al acestui final pe care liderul, Rapid, poate să-l desfacă printr-o singură mișcare: o victorie. Într-o asemenea ipoteză, indiferent de rezultatul partidei „din deschidere", Rapid devine virtuală campioană. Dacă, însă, Dinamo cîștigă meciul cu Progresul, iar Rapid obține un punct la Steaua sau nici măcar unul, sprintul final se anunță mai dramatic ca oricînd.

Așadar, cuplajul interbucureștean, care sperăm că va însemna un vîrf și din punct de vedere calitativ și spectacular, este „clou"-ul acestei etape.

5 MECIURI VIZEAZĂ DOUA LOCURI...

Nu mai puțin pasionante sînt celelalte cinci partide ale etapei, pentru că ele vizează, mai mult direct decît indirect, zbuciumata zonă a retrogradării, care — în ultimul timp — este izvor permanent de insomnii. La Timișoara și Ploiești, la Brașov dar mai ales la Constanța și Petroșeni vor avea loc adevărate bătălii pentru punctele necesare evadării „in extremis" sau îndepărtării de cele două locuri periculoase. Farul și Jiul sînt „favoritele hîrtiei", dar C.S.M.S. și Universitatea Cluj nu pot fi considerate dinainte învinse. Mai cu seamă că pentru ele, două sau măcar un punct ar reprezenta un „colac de salvare a locului în categoria A.

Iată de ce etapa de duminică este o etapă completă din toate punctele de vedere și în special din cel al „încărcăturii psihice".

B

„STAT DISTAN

Cu patru etape înainte de sfîrșit, lupta la fel de pasionantă, păstrînd în interes. Etapa de duminică a contribuit tatele ei, dintre care unele neașteptate

În seria a doua, s-a produs un început de Cele două candidate la primul loc – **A.S.A. Tg** și **Minerul Baia Mare** – au reușit rezultate plecat cu un punct de la Lupeni, în timp ce pe amîndouă la Oradea, unde Crișul a făcu

Portarul gălățean Enache respinge unul din numeroasele atacuri ale lui Dinamo Victoria.

Foto: **Petre STAN**

DESENE DE Neagu RĂDULESCU

DIN NOU, CATEGORIA A
– Cum, n-ai avut toată săptămîna fotbal la televizor?
– Ce, ăsta e fotbal, în halat și papuci? Să simți mirosul gazonului și să asiști la fiecare „luminare" a lui Don...

STEAUA – RAPID
I. IONESCU: „Obstacol greu!"

POLITEHNICA – U.T.A.
„Nu înțeleg ce mai așteptați"...

FARUL – C.S.M.S.
FARUL: Mi se rupe sufletul! Ați avut toldeauna pace, dar n-ați avut șut!

VORBESC FOȘTI ȘI ACTUALI „ACTORI" AI DERBIURILOR BUCUREȘTENE

EUGEN IORDACHE: „Întotdeauna meciurile Progresul-Dinamo din anii mei au prilejuit dispute interesante, cu o deplină notă de sportivitate. Sînt convins că fără un joc bun nu se poate obține un rezultat corespunzător, astfel că, independent de poziția în clasament, va cîștiga echipa care va practica un fotbal de calitate".

ALEXANDRU ENE: „Meciurile pe care jucătorii de la Progresul le susțineau împotriva noastră erau tratate de către ei cu o rară ambiție, considerînd orice victorie împotriva lui Dinamo o performanță deosebită. Așa se face că, în majoritatea cazurilor, fotbaliștii din str. Dr. Staicovici, jucau cu noi pur și simplu la „asalt", creindu-ne reale dificultăți. Pe vremea cînd conduceam linia de atac a lui Dinamo, atît eu cît și colegii mei, nu considerăm niciodată o partidă cu Progresul drept ușoară, ci dimpotrivă. Personal, n-am să uit niciodată cîte necazuri mi-a făcut întotdeauna tenacele stoper central al Progresului, Caricaș.

VIOREL MATEIANU *(incert pentru jocul cu Dinamo, în urma accidentării suferite în partida cu Steaua, după care nu s-a restabilit încă complet)*: „Duminică, adversara noastră este favorită dar avem și noi șansa noastră. Dacă începem jocul bine, și, eventual, dăm noi primul gol, rezultatul final poate să ne surîdă".

OCTAVIAN POPESCU: „Ambițiile Progresului au făcut ca întotdeauna, indiferent de situația în clasament, partidele pe care le-am disputat în compania acestei echipe să fie „deschise". N-am considerat niciodată o partidă cu Progresul dinainte cîștigată. N-o considerăm nici acum. Asta nu înseamnă că nu vom face totul ca s-o cîștigăm".

PETRE MOLDOVEANU: „Pentru liniștea noastră „interioară" avem nevoie de puncte. Considerăm, de asemenea, că rezultatul obținut la Ploiești ne obligă... De asemenea, am vrea să arătăm că ultimul nostru succes, în meciul de Cupă, în fața dinamoviștilor n-a fost fructul hazardului".

TRAIAN IONESCU: „Pregătirile echipei sînt dispersate pentru că avem în loturile reprezentative șapte jucători: Datcu, Popa, Nunweiller III, Ghergheli, Pîrcălab și Radu Nunweiller, la „A", și Dinu la lotul de tineret. Nu știu încă dacă vom putea conta pe Frățilă, accidentat în meciul de verificare cu Dynamo Berlin, și pe care nici nu l-am întrebuințat în meciul de antrenament de simbătă, susținut în compania colegilor noștri din Pitești. Oricum, însă, sper ca replica noastră să fie cea așteptată".

ȘTEFAN FILOTE: „Sentimental vorbind, n-am să pot uita niciodată meciurile Rapid-Steaua, nu numai pentru ambianța lor sărbătorească (care de fiecare dată mi se părea altfel, mai proaspătă...), ci și pentru faptul că meciul meu de adio l-am jucat în 1957 contra echipei militare. Ceva din tristețea care mă cuprinsese atunci a dispărut odată cu golul pe care l-am înscris și care a deschis sulta celor ce ne-au adus victoria finală cu 3—1. Poate că acum, după 10 ani, istoria se va repeta..."

ALEXANDRU APOLZAN: „Prima oară am jucat contra Rapidului în 1949, pe Venus, în Cupa României. Am jucat atunci half dreapta (stoper juca Androvici), cu sarcina specială, dată de regretatul antrenor Ronay, de a-l marca sever pe Filote, considerat „inamicul" nostru numărul unu. Cred că am reușit întrucîtva, pentru că C.C.A. a cîștigat cu 2—1 și de atunci majoritatea întîlnirilor cu giulești ne-au revenit nouă. N-am uitat însă nici ultimul meu meci disputat contra lor, în nocturnă pe Republicii, în 1962, cînd ciudată coincidență — am pierdut noi cu 2—1. Golurile Rapidului le-a înscris Balint. Din răbojul trecutului nu pot desluși însă... rezultatul meciului prezent și cu atît mai mult dacă va juca Dumitriu II pe care-l consider cel mai periculos adversar al militarilor".

EMIL DUMITRIU: „Doresc ca acest meci să însemne sfîrșitul tristei „legende" a Rapidului. E clar, nu?"

EMERIC JENEI: „Dacă miza meciului interesează pe Rapid, în special din punct de vedere al clasamentului, pentru noi o victorie înseamnă un rezultat prestigios și bineînțeles un „a-conto" psihic pentru o eventuală finală a Cupei Steaua-Rapid. Și chiar dacă ultima noastră evoluție de la Craiova n-a fost mulțumitoare, sînt convins că în ambianța cuplajului interbucureștean spectatorii vor regăsi adevărata valoare a echipei. Personal n-am uitat că foștii mei coechipieri de la C.C.A. au obținut, prin seriozitate și muncă, întîi aprecierea publicului și apoi simpatia sa".

VALENTIN STĂNESCU: „Avem în față două partide decisive (cu Steaua și Politehnica Timișoara) pe care le privim cu o extremă seriozitate. Băieții mei vor da totul pentru a tranșa în favoarea lor dramaticul final al acestui campionat. Sper să pot prezenta garnitura completă".

ILIE SAVU: „Pregătirea meciului cu Rapid a început imediat după insuccesul de la Craiova și la antrenamentul de miercuri 17 mai, cu Progresul, am folosit trei tineri jucători: Tătaru, Iordănescu și Savu, care și-au pus serios candidatura pentru prima echipă. Pe lîngă antrenamentele noastre obișnuite, am mai avut drept parteneri de joc echipele A.S.A., din campionatul orășenesc, și cea a Șantierului naval din Oltenița, din categoria C. Un semn de întrebare pentru atac: Creiniceanu este încă nerestabilit după o leziune musculară suferită la Craiova".

ÎNTRECEREA INTERBUCUREȘTEANĂ

Deși neoficială și fără un titlu anume decernat, totuși întrecerea dintre echipele bucureștene din cadrul campionatului național suscită un interes remarcabil și atrage foarte mulți spectatori.

În ultimele 10 campionate, pe primul loc al clasamentului neoficial interbucureștean s-au clasat pe rînd, din 1956 și pînă astăzi: **Steaua** (1956, 1957—58, 1958—59, 1959—60), **Rapid** (1960—61, 1961—62), **Steaua** (1962—63), **Dinamo** (1963—64, 1964—65) și **Rapid** (1965—66).

Un clasament general, după meciurile disputate în aceste 10 campionate, arată astfel:

1. **Dinamo** 58—26—14—18 —100: 75 66
2. **Rapid** 58—24—14—20 —88: 91 62
3. **Steaua** 58—20—15—23 —98: 93 55
4. **Progresul** 54—15—15—24 —74: 101 45

Progresul are patru jocuri mai puțin deoarece în campionatul 1965—66 a activat în categoria B.

Clasamentul actual:

1. Rapid	5	3	1	1	8—3	7
2. Dinamo	5	2	1	2	5—5	5
3. Progresul	5	1	2	2	4—6	4
4. Steaua	5	1	2	2	4—7	4

CLASAMENTUL

1. RAPID	23	12	6	5	37—21	30
2. Dinamo Buc.	23	11	5	7	32—22	27
3. „U"-Craiova	23	12	3	8	32—28	27
4. Farul	23	9	7	7	35—33	25
5. Steaua	23	10	4	9	35—26	24
6. Jiul	23	10	3	10	39—27	23
7. Progresul	23	9	5	9	27—28	23
8. Dinamo Pit.	23	10	2	11	30—34	22
9. St. roșu	23	9	4	10	27—35	22
10. Petrolul	23	8	5	10	22—24	21
11. U.T.A.	23	6	9	8	26—30	21
12. „U"-Cluj	23	6	8	9	24—28	20
13. C.S.M.S.	23	7	6	10	29—48	20
14. Politehnica	23	5	7	11	28—39	17

SIDERURGISTUL, O

DINAMO VICTORIA – SIDERURGIST

Pretendentă la șefia seriei întîi a categoriei B, Siderurgistul a venit la București pentru meciul cu Dinamo Victoria cu ideea preconcepută să nu se întoarcă acasă cu mîna goală. Dar jocul slab prestat de oaspeți și-a spus cuvîntul. În loc de un punct, ei s-au întors cu un gol primit. Autorul acestuia a fost fundașul dinamovist Maghiar care în min. 88 a reluat cu capul, din plonjon, mingea trimisă ideal de Jercan, în urma unei reușite centrări la semiînălțime, după ce-și dezechilibrase toți adversarii. Puținii spectatori prezenți pe stadionul Dinamo din cauza vremii mohorîte se așteptau desigur la mai mult de la fosta participantă în categoria A. Jocul oaspeților nu numai că nu a confirmat locul doi pe care-l ocupă în clasament liderul, D mult, o pu ceritatea, și antreno cut după făcut o pa

Cu un a marca pe inexistent) un momen rată de S compartim Velea și E derurgistu ții. Dinam au luptat deși s-au nute în in dot a fos urma un Enache) și rul putea portarul atacanților favoarea

Arbitrul parte de crat. Tuș racal) și modul în întrevede care să-i

DINAMO VICTORIA: Stan — Maghiar, Crăciunescu, Șerban, Constantinescu — Popot, Ciuleanu — Popa (min. 30 Dobrescu), Ion Ștefan, Florea, Jercan.

SIDERURGISTUL: Enache (min. 30 Ionescu) — Dinu, Costache, Velea, Velea — Ioniță, Profir — Cojocaru, Neagu (min. 68 Bretan), Adam, Stătescu.

Gol? Așa se pare, dar balonul lovit cu lucoci, va trece nu numai peste portar,

Foto

Fotbal Fotbal Fotbal Fotbal

...QUO" ÎN PRIMA SERIE, ...AREA LIDERULUI ÎN A DOUA

...categoria B este
...ei același mare
...easta prin rezul-
...
...ezire a apelor".
...ș, actualul lider,
...e. Mureșenii au
...renii le-au lăsat
...ul" echipei din

Tg. Mureș. În felul acesta, distanța dintre cele două fruntașe s-a mărit la două puncte, ceea ce poate fi decisiv.

În schimb, în prima serie situația se menține. **Dinamo Bacău** și **Siderurgistul Galați** au jucat, de asemenea, în deplasare și ambele au pierdut, la același scor. Încît, se pare că tot partida directă dintre aceste formații va fi hotărîtoare. Dacă, bineînțeles, nu se va produce — de o parte sau de alta — vreun „accident" pînă atunci.

În subsolul clasamentelor, tentative disperate de evadare din zona retrogradării. Și aici însă, a intervenit o... amînare.

...ILUZIE

...(0–0)

...itate de puncte cu
... Bacău), ba mai
...une cu toată sin-
...ționat. De altfel,
...aharia a recunos-
... jucătorii săi au
...b orice critică.
...are nu putem re-
...(Neagu fiind ca și
...ii nu au pus nici
...ricol poarta apă-
...n celelalte două
...umai cu Profir,
...corespunzători, Si-
...tea emite preten-
...au dorit victoria,
...puteri pentru ea
...np de 53 de mi-
...e numerică (Feo-
...at in min. 87 în
...ent ... portarul
...gat partida. Sco-
...porții dar bara,
... și ineficacitatea
...oviști a fost în
...
...scu-Sibiu — de-
... care l-a consa-
... Buiculescu (Ca-
... (Tg. Jiu) după
...semnalizat nu le
...itor programări

Gh. NERTEA

...orădeanul
...este bară.

...ȘOVEANU

MICA DRAMĂ DE LA MORENI: GOLUL VICTORIEI ÎN MIN. 89

FLACARA MORENI – DINAMO BACAU 1–0 (0–0)

Se consumau ultimele minute ale acestui joc, care în final atinsese un dramatism rar întîlnit, și ochii dinamoviștilor cercetau cu din ce în ce mai multă nerăbdare ceasul stadionului, ale cărui ace se învîrteau parcă — pentru ei — în sens invers. Un șut-centrare al lui Baicu, intrat în echipă cîteva clipe mai înainte (și despre care la sfîrșitul meciului un mucalit spunea că stătuse cu golul pe tușă) este reluat cu capul în plasă, prin plonjon, de către fundașul Dumitran (o stranie coincidență făcea ca la București aproximativ la aceeași oră și în același minut marele rival al băcăoanilor, Siderurgistul Galați să primească unicul gol cu care de altfel a și pierdut, tot de la un fundaș!). Ce a urmat acestui gol care, indiscutabil, însemna victorie este greu de imaginat. Era impresionant să vezi patru-cinci jucători dinamoviști căzuți cu fața la pămînt și într-un gest de disperare, zmulgîndu-și părul în vreme ce gazdele, care respectaseră cu strictețe noțiunea de etică sportivă apărîndu-și cu ardoare șansele, nu mai conteneau cu îmbrățișările, fiind în același timp ovaționate de către public.

Marea cantitate de energie fizică și nervoasă consumată pînă atunci de către apărătorii băcăuani i-a trădat o singură clipă, suficient însă pentru a pune capăt speranțelor lor, de a obține cel puțin un punct. Pentru că numai astfel se poate explica ezitarea lor, poziția de „spectatori" pe care au avut-o la centrarea lui Baicu. Cu atît mai mult, cu cît aproape în tot timpul reprizei a doua făcuseră față cu succes unei presiuni aproape constante, impresionînd prin siguranța cu care interveneau precum și prin dublajele pe care le realizau, printr-o așezare „în scară", singura recomandabilă în condițiile în care balonul, după ce lua contact cu gazonul îmbibat cu apă, căpăta viteze și traiectorii greu previzibile.

În prima repriză însă, superioritatea a fost de partea oaspeților dar și replica gazdelor a fost la înălțime, deseori ridicîndu-se la nivelul adversarului.

Pentru insistența cu care a căutat victoria ca și pentru ocaziile de gol avute, considerăm că Flacăra a meritat totuși să cîștige. Lucru pe care însă îl putea face cu mult înainte decît a făcut-o.

Bun arbitrajul lui Alexandru Pîrvu — București.

LEONIDA TONCU
corespondent

FLACĂRA: Șerbănoiu — Sandu, Albină, Dumitran, Iofciulescu — Frățilă, Frîncu — Drăgan (min. 84 Baicu), Cîmpeanu, Postolache, Manta.
DINAMO BACĂU: Ghiță — Chiș, Panait, Vătafu, Naumcef — Rednic, Nedelcu — Cernat, Dembrovski, Rugiubei, Boroș (din min. 82 Zaharia).

UN AUTOGOL GREU CA PLUMBUL

CRIȘUL ORADEA – MINERUL BAIA MARE 1–0 (0–0)

Aureolată de „egalul" obținut cu o duminică în urmă în fața liderului seriei pe terenul acestuia, formația minerilor din Baia Mare însemna pentru Crișul un adversar greu, posesor al unui moral ridicat, capabil să adauge cel puțin un punct aceluia cîștigat la Tg. Mureș. În aceste condiții, Crișul a pornit jocul tare, în accepțiunea bună a cuvîntului, dezlănțuind ofensiva cu toate motoarele, cu intenția vădită de a „sugruma" echipa adversă încă din jumătatea de teren a acesteia. Fundașii Minerului au închis, de fiecare dată cu promptitudine, drumul atacanților orădeni către poartă, repunînd cu regularitate balon după balon în picioarele colegilor lor din față — Kromeli și Pînzaru (mijlocași autentici), Miculaș și Szilaghi (improvizați) — dar incapacitatea acestora de a-l purta și distribui mai departe cu eficiență, la care s-a adăugat lipsa de inspirație a vîrfurilor Drăgan și mai ales Sasu, a redus de fapt la jumătate potența obișnuită a echipei. Maniera aceasta de joc nu a avut darul să neliniștească tabăra băimăreană, atîta vreme cît rezistența fizică și psihică a zidului defensiv dădea siguranța obținerii acelui punct, așa de prețios Minerului.

Timp de 71 de minute lucrurile au decurs de minune, speranța băimărenilor de a realiza un nou rezultat egal în deplasare căpătînd cu fiecare clipă scursă contururile certitudinii. Poate că fără eroarea capitală a lui Czako din min. 71, Minerul se întorcea acasă mulțumită că a mai trecut un hop greu. Meritele ar fi aparținut în exclusivitate lui Bai, Moșoni, Donca, Ujvari și Czako. Neșansa a făcut însă ca tocmai cei ce au purtat pe umeri toată povara meciului, rezistînd cu brio unei formații în continuă ofensivă, să greșească fatal cu 19 minute înainte de încheierea jocului: Czako, luat de vîrtejul fazei, nu a sesizat că mingea respinsă pentru a doua oară de excelentul Bai se ducea pe lîngă bară în afara terenului și, în plină viteză, a reluat-o în pieptul portarului său căzut la cîțiva centimetri de poartă, de unde balonul a ricoșat în plasă. Pentru toată lumea a fost clar în acel moment că, date fiind slăbiciunile oaspeților manifestate pînă atunci, un rezultat de egalitate nu mai era posibil. Și iată cum, după o evoluție în care atacul său a greșit tot timpul, iar apărarea doar o singură dată, Minerul Baia Mare s-a dezlipit de lider.

Crișul are principalele merite în realizarea unui spectacol fotbalistic agreabil. Echipa orădeană a practicat un joc deschis, ofensiv, înscriindu-și în palmares o victorie care-i satisface amorul propriu. Unul dintre suporterii orădeni ne declara după meci că în cazul în care echipa lor va repeta această performanță și în compania liderului seriei, ei sînt gata să-i ierte comportarea mediocră din întregul campionat.

N. SOARE

CRIȘUL: Andrei — Balogh, Naghi, Lucaci, Popovici — Serfözö, Iacob — Suciu, Alexandru, Cun, Tomes (Harsani, din min. 46).
MINERUL: Bai — Moșoni, Donca, Ujvari, Czako — Kromeli, Miculaș, Pînzaru, Szilaghi — Drăgan, Sasu.
A arbitrat foarte bine A. Bentu — București.

PRONOSPORT

Iată pronosticul redacției noastre la concursul nr. 21 din 28 mai 1967.

1.	Rapid—Steaua	1
2.	Progresul—Dinamo	2
3.	Farul—C.S.M.S.	1 x
4.	Petrolul—„U" Craiova	1
5.	Politehnica—U.T.A.	1
6.	Jiul—„U" Cluj	1 x
7.	St. roșu—Dinamo Pit.	1
8.	Flacăra—Dinamo Vict.	1
9.	C.S.M.Reșița—Min. Lupeni	1
10.	Lanerossi—Bologna	1 x
11.	Mantova—Inter	x 2
12.	Napoli—Torino	1
13.	Roma—Fiorentina	x

CATEGORIA C

REZULTAT ECHITABIL

MUSCELUL CÎMPULUNG – I.M.U. MEDGIDIA 0–0

I.M.U. Medgidia a venit la Cîmpulung în speranța de a obține măcar un punct în disputa cu Muscelul. Acest lucru s-a văzut imediat după începerea partidei, oaspeții aplicînd o apărare supraaglomerată și mizînd numai pe contraatacuri rapide. Tactica aplicată de oaspeți de la începutul jocului a fost o invitație făcută gazdelor de a ataca. Localnicii însă au prezentat un atac lipsit de coeziune, acțiunile lor purtate la întîmplare au fost pradă ușoară pentru oaspeți. Linia de mijlocași a localnicilor a fost ca și inexistentă, ea fiind „preocupată" mai mult de picioarele adversarilor, decît de minge, „remarcîndu-se" în acest sens Fulga. Fiecare intrare a acestui jucător la minge însemna și fault.

După pauză, „spiritele" din teren s-au liniștit, ambele echipe fiind preocupate acum de practicarea unui joc frumos. Fotbaliștii din Medgidia au sesizat lipsa de pregătire fizică a gazdelor și au ieșit tot mai des la atac.

În minutul 70, Baschir, care a stat „înfipt" ca un cui, tot timpul jocului, în apărarea gazdelor, a luat o minge pe cont propriu, a driblat tot ce a avut în cale dar a fost „placat" la marginea careului de 16 m. Lovitura liberă rămîne fără rezultat. În continuare oaspeții joacă lucid, cu mult calm, imprimînd jocului multă cursivitate și varietate în acțiuni. Ultimele minute găsesc echipa gazdă din nou în atac, dar în min. 90 cea mai mare ocazie a meciului este ratată de Nedelea.

La sfîrșitul jocului, am cerut părerea observatorului federal V. Vasiliu. Iată ce ne-a declarat: „Rezultatul este echitabil. Jocul a plăcut celor prezenți, pentru dîrzenia cu care s-a disputat fiecare balon.

Arbitrajul prestat de A. Paraschiv a fost foarte bun".

V. IORDACHE
corespondent

MUSCELUL CÎMPULUNG: Mocanu — Delca, Vîlceanu, Băcănău, Fianu — Fulga, Ardeleanu — Petrache, Nedelea, Bivol, Miron Nicolae (Enescu min. 65).
I.M.U. MEDGIDIA: Ali — Girip, Straton, Tîrsoagă, Sava — Pricop (Catrina min. 75), Ghiorgache — Călin, Marin Ion, Baschir, Midache.

TÎRGOVIȘTENII ÎN SERIE...

METALUL – ELECTRICA CONSTANȚA 2–1 (0–0)

Localnicii, hotărîți să cîștige, au început partida puternic, și și-au masat adversarul în propriul careu, atacînd dezlănțuit. Cu toate acestea, scorul nu a putut fi deschis decît după pauză, cînd ploaia care a căzut i-a obligat pe jucătorii ambelor echipe la eforturi suplimentare. Datorită mizei mari, jocul a fost foarte dîrz, depășind uneori limitele sportivității, jucătorii ambelor echipe fiind sancționați de arbitru pentru dese faulturi. În minutul 88 jucătorul constănțean Doroș l-a insultat pe conducătorul jocului.

Au înscris: M. Nițescu min. 49 și Diaconu min. 83 pentru gazde, respectiv Constantinescu în min. 52. Gazdele au ratat și un 11 m.

Foarte bun arbitrajul prestat de V. Dumitrescu.

METALUL TÎRGOVIȘTE: Bărbulescu — I. Nițescu, Păun, Petcu, Buciumeanu — M. Nițescu, Diaconu — C. Ionescu, Avramescu, Simionescu, Tiron.
ELECTRICA CONSTANȚA: Moraru — Mociu, Alexe, Giovani, Duduman — Olteanu, Constantinescu — Toni, A. Mihai (min. 81 Gavrilescu), Doroș, Zubum.

Un nou gol în poarta oaspeților (fază din meciul Rapid C. F. București – Ș. N. Oltenița 3–1)
Foto: **Vasile DRAGAN**

O LECȚIE DE CORECTITUDINE

MEDICINA CLUJ – RECOLTA CAREI 1–0 (0–0)

Uneori, echipele din categoria C care evoluează acasă imprimă jocului o notă de duritate, căutînd să-și intimideze partenerele de întrecere și astfel să cîștige partida. Această „tactică" este sprijinită de o parte din spectatori care, dintr-un patriotism-local rău înțeles, în loc să-și manifeste nemulțumirea față de „calea de cîștig" aleasă de echipa favorită, încep să fluiere echipa vizitatoare de la apariția pe gazon și pînă la terminarea partidei.

La Cluj, duminică, în meciul dintre Medicina Cluj și Recolta Carei nu am avut prilejul — din fericire — să vedem nimic din toate acestea. Dimpotrivă.

Studenții clujeni, angajați în lupta pentru primul loc în serie, au fost preocupați de joc, reușind să-și adjudece victoria, datorită superiorității tehnice. Au fost foarte corecți în joc cu oaspeții: le-au dat mîna cînd aceștia se aflau căzuți sau le-au adus mingea din afara terenului pentru a o repune în joc, invitîndu-i pe fotbaliștii din Carei la replici la fel de politicoase.

Publicul spectator și-a adus contribuția la menținerea unei atmosfere sportive pe terenul de joc, aplaudînd cu căldură acțiunile frumoase realizate la cele două porți, încît brigada de arbitri delegată la acest meci a avut o sarcină ușoară.

În încheiere, adresăm celor 24 de fotbaliști care au evoluat la Cluj, arbitrilor și publicului spectator felicitări pentru contribuția pe care și-au adus-o la reușita spectacolului sportiv.

A marcat: Damian (min. 59).

Foarte bun arbitrajul lui Ioan Rus — Tg. Mureș.

D. VIȘAN
corespondent

MEDICINA CLUJ: Ștefan — Chereches, Emerich, Rusu, M. Popovici — Coșeriu, Timbuș — Tarcu, Damian (Marțuc min. 73), Cristea, Pop.
RECOLTA CAREI: Pustai — Horlă, I. Sabău, Covaci, Șt. Sabău — Petö, Erdei — Szikszai, Heletea, Hauler, Ficher (min. 61 — Feher).

EFORTURI FĂRĂ SATISFACȚII

MINERUL LUPENI – A.S.A. TG. MUREȘ 0–0

Pe drumul anevoios spre promovare, agasată de insistența celeilalte pretendente (Minerul Baia Mare), care nici măcar la Tg. Mureș, cu o etapă în urmă, nu voise să-i recunoască supremația, A.S.A. Tg. Mureș s-a prezentat pe gazonul denivelat și plin de bălți din Lupeni, obsedată de necesitatea victoriei. Psihologie generală, căci Minerul din localitate, în virtutea aceluiași deziderat arzător (doar scopul nu era același), și-a așezat tabăra într-un îndrăzneț dispozitiv de atac, cu mijlocașii Foca pe linia celor patru înaintași.

Tălăngile și goarnele din tribune au acoperit fluierul arbitrului Nicolae Rainea care a dat semnalul de luptă. Și timp de 90 de minute s-a luptat într-adevăr pentru gol, jocul de fotbal propriu-zis devenind doar un pretext și o convenție. El a fost dat afară pe ușa din dos de starea nervoasă a jucătorilor (încadrată din fericire în limite normale) și de terenul exasperant de greu. Ideile tactice au rămas în intenția și pe buzele antrenorilor, cei 22 de jucători asumîndu-și responsabilități cărora, niciodată nicăieri și în orice condiții, jocul individual nu le va da o rezolvare fructuoasă. Degeaba stabilise antrenorul Bone cuvîntul de ordine „șut de la distanță, singura șansă"! Pavlovici et. comp. au muncit enorm, canalizîndu-și marile eforturi însă, în intenția inexplicabilă de a pătrunde prin dribling în careul mic al adversarului apărat cu destoinicie de o linie defensivă insistentă și cu plasament sigur. Doar Dodu și Publik și-au adus cîteodată aminte de ședința premergătoare meciului și numai plonjonul fantastic al portarului Hlopețki și apoi bara au împiedicat înscrierea golului. Ca și altruismul subit al lui Pavlovici, care, într-un moment cînd putea finaliza o fază pe care o construise cu subtilitate, a preferat să paseze extremului Lungu, incapabil să-și răscumpere (prin gol) greșelile de pînă atunci.

Incontestabil superioară adversarei în tehnică, pregătire fizică, capacitate de șoc, frecvență și precizie în trasul la poartă, A.S.A. Tg. Mureș n-a putut și nu va putea să-și asigure succesul pretins, dacă nu va suprapune peste aceste calități o doză corespunzătoare de luciditate și gîndire în joc. Partida de la Lupeni a fost de fapt o confirmare a acestor plusuri și minusuri, al căror cuantum dă un rezultat nesatisfăcător, în special în meciurile-cheie.

Minerul Lupeni a menținut un perfect echilibru teritorial printr-un joc ambițios, punctat uneori cu combinații, dacă nu derutante și deci periculoase, cel puțin bine însușite. Cam „legănate", cam lente, dar plăcute la vedere.

I. CUPEN
corespondent

MINERUL LUPENI: Hlopețki — Pralea, Popescu, Pall, Basarab — Foca, Precup — Cotroază, Cărare, Sima (Pocnaru min. 72), Șoptereanu.
A.S.A. TG. MUREȘ: Soliom — Bartok, Balaș, Tîmpănaru, Czaco — Dodu, Ciutac — Lungu (min. 62 — Dragomir), Pavlovici, Siko, Publik.
ARBITRU: Nicolae Rainea — Bîrlad.

REZULTATE... CLASAMENTE...

SERIA I

Dinamo Victoria — Siderurgistul 1—0 (0—0); Flacăra Moreni — Dinamo Bacău 1—0 (0—0); Oțelul Galați — Oltul Rm. Vîlcea 1—2 (0—1); Metrom Brașov — Poiana Cîmpina 3—0 (1—0); Ceahlăul P. Neamț — Progresul Brăila 1—1 (0—0); C.F.R. Pașcani — Politehnica București 3—1 (2—1); Metalurgistul București — Chimia Suceava 0—3 (0—0).

1.	Dinamo Bacău	22	12	6	4	35—14	30
2.	Sid. Galați	22	12	6	4	34—17	30
3.	Chimia Suceava	22	10	6	6	21—16	26
4.	Polit. Buc.	22	10	3	9	31—29	23
5.	Flacăra Moreni	22	11	1	10	21—28	23
6.	Dinamo V. Buc.	22	7	8	7	27—22	22
7.	Ceahlăul P. N.	22	8	6	8	29—31	22
8.	C.F.R. Pașcani	22	8	5	9	30—34	21
9.	Oltul Rm. Vîlcea	22	8	5	9	21—35	21
10.	Poiana Cîmpina	22	9	2	11	25—24	20
11.	Met. Buc.	22	8	4	10	28—29	20
12.	Metrom Brașov	22	5	8	9	22—24	18
13.	Prog. Brăila	22	6	6	10	22—28	18
14.	Oțelul Galați	22	4	6	12	11—26	14

SERIA A II-A

Crișul Oradea — Minerul Baia Mare 1—0 (0—0); Minerul Lupeni — A.S.A. Tg. Mureș 0—0; Unirea Dej — C.F.R. Arad 0—0; C.S.M. Sibiu — Ind. sîrmei C. Turzii 2—0 (0—0); Clujeana — A.S. Cugir 3—2 (1—0); Vagonul Arad — C.F.R. Timișoara 1—0 (0—0); Gaz metan Mediaș — C.S.M. Reșița 3—1 (0—0).

1.	A.S.A. Tg. M.	22	14	5	3	36—10	33
2.	Minerul B. M.	22	14	3	5	33—19	31
3.	Vagonul Arad	22	12	2	8	49—20	26
4.	C.S.M. Reșița	22	12	2	8	40—31	26
5.	C.F.R. Tim.	22	11	4	7	37—27	26
6.	A.S. Cugir	22	10	4	8	37—33	24
7.	Crișul	22	9	2	11	35—26	20
8.	Clujeana	22	7	6	9	23—31	20
9.	Ind. s. C. T.	22	7	5	10	26—31	19
10.	Gaz m. Mediaș	22	7	5	10	26—36	19
11.	C.S.M. Sibiu	22	8	2	12	30—35	18
12.	Minerul Lupeni	22	6	5	11	22—44	17
13.	C.F.R. Arad	22	6	4	12	21—33	16
14.	Unirea Dej	22	4	5	13	22—61	13

Pe marginea articolului:
SÎNT SUFICIENTE ŞI EFICACE FORMELE ACTUALE DE CALIFICARE ŞI PERFECŢIONARE A ANTRENORILOR?

ÎN DEZBATERE • ÎN DEZBATERE • ÎN DEZBATERE • ÎN DEZBATERE

PROBLEMELE FOTBALULUI

ÎN DEZBATERE • ÎN DEZBATERE • ÎN DEZBATERE • ÎN DEZBATERE

DESPRE FORMELE DE CALIFICARE A ANTRENORILOR

Conf. N. ROŞCULEŢ
Şeful secţiei Fotbal
de la catedra de Jocuri Sportive I. C. F.

Această problemă prezintă o importanţă deosebită, deoarece de felul cum sînt pregătiţi antrenorii, şi mai cu seamă de felul cum se pregătesc ulterior antrenorii, după obţinerea calificării, depinde în mare măsură buna pregătire a echipelor şi, în ultimă instanţă, însuşi nivelul şi progresul fotbalului nostru.

Ţin să subliniez de la început că analiza formelor actuale de calificare a antrenorilor, pentru a duce la concluzii obiective, trebuie făcută atît prin prisma întregului corp de antrenori (1142), cît şi a contribuţiei acestora la progresul fotbalului românesc.

Actualul corp de antrenori a luat fiinţă în baza formelor pe care le menţionăm în cele ce urmează.

1. Cursuri organizate de F.R.F. şi U.C.F.S.
2. Cursul de specializare de la I.C.F.
3. Absolvenţii facultăţilor de educaţie fizică
4. Cursul fără frecvenţă de 1 an

1

Cursuri cu durata redusă, între 1 şi 3 luni (uneori chiar şi mai puţin de o lună), organizate de FRF şi UCFS, sau prin trecerea unor examene sumare, organizate în trecut de F.R.F. Acestea erau formele de calificare a antrenorilor. În urma lor au fost calificaţi peste 800 de antrenori.

Modalităţile prin care au fost calificaţi peste 800 antrenori au luat fiinţă din necesitatea de a avea antrenori calificaţi care, cu un minimum de cunoştinţe însuşite la aceste cursuri, să aibă capacitatea să predea fotbalul la echipe de diferite categorii de vîrstă şi grade de măiestrie.

Durata redusă a acestor cursuri necesita un plan de învăţămînt (obligatoriu) extrem de încărcat şi în acelaşi timp obositor. Întrucît unele materii erau inaccesibile nivelului de cunoştinţe generale ale unor cursanţi.

Un curs organizat în acest fel poate să dea cursanţilor o orientare generală, un minimum de cunoştinţe; aceasta însă presupunînd că după terminarea cursului, antrenorul calificat ca atare îşi completează — treptat — cunoştinţele şi odată cu activitatea practică dobîndeşte şi experienţa în munca de antrenor. Din păcate, acest lucru nu s-a produs, decît cu unele excepţii. În stadiul actual, cînd antrenamentul sportiv a trecut în domeniul ştiinţei, cînd pentru a pregăti o echipă se cer cunoştinţe complexe din ştiinţele pedagogice şi biologice, şi nu numai din specializare, toate acestea nu pot fi predate şi nici însuşite într-un timp atît de redus, lucru care face cu totul necorespunzătoare această formă de calificare. O parte din antrenorii calificaţi prin această formă, avînd o preocupare permanentă pentru această meserie, şi-au ridicat nivelul profesional şi, datorită acestui lucru, au obţinut rezultate remarcabile atît în pregătirea echipelor de club şi reprezentative, cît şi prin aportul lor la progresul fotbalului românesc. Dintre aceştia, unii care au antrenat şi alţii care continuă să antreneze şi acum, menţionăm pe *Ploeşteanu, Oană, Vogl, Gh. Popescu, Steinbach, Tr. Ionescu, V. Stănescu*, etc.

Dar numărul acestora este extrem de redus.

În trecut fotbalul nostru a avut echipe de valoare continentală (*Ripensia, C.A.O., I.T.A.*), cu jucători de certă valoare (*Dobeleanu, Bürger, Bindea, Ciolac, Coraci I, David, Iuhasz, Sepi, Albu, Czinczer, Spielman*, etc. etc. etc.), care au contribuit din plin la ridicarea prestigiului fotbalului românesc şi care, pentru pasiunea lor ca jucători, sînt daţi ca exemplu actualelor generaţii de fotbalişti. Desigur că fostul internaţional are un „atu" în plus faţă de ceilalţi: este un bun demonstrant, vine cu o experienţă mai mare. *Aceste calităţi, însă, nu sînt suficiente pentru a se asigura reuşita în munca de antrenor şi, de asemenea, nu înseamnă numaidecît că un „mare" jucător poate deveni un „mare" antrenor.* Dar, acum noi discutăm problema antrenorilor. Realitatea ne obligă să constatăm că aportul marilor jucători din trecut la progresul fotbalului nostru nu este nici pe departe la nivelul renumelui de jucător.

De ce aceştia (şi nu numai despre aceştia este vorba) nu au putut contribui la progresul fotbalului nostru?

Pentru că *în profesia de antrenor nu au pus aceeaşi pasiune de care au dat dovadă ca jucători, nu au ţinut pasul cu evoluţia fotbalului modern*, au trăit din amintiri, iar astăzi, au dispărut, ori se mulţumesc cu cîte o jumătate de normă la echipe de categorii inferioare, unde răspunderea este mică.

Constatările de mai sus nu au fost expuse doar de dragul de a le expune, ci ca o problemă de viitor. Dacă, în momentul de faţă, de la vechea generaţie de antrenori nu se mai poate pretinde mult, în schimb de la a doua generaţie, provenită de asemenea din foşti jucători internaţionali şi de categoria A, se aşteaptă un aport mai substanţial. Şi fac această afirmaţie deoarece şi la o bună parte dintre ei se constată aceeaşi tendinţă de refugiu la echipe mai mici sau la centre de juniori.

2

O a doua formă de calificare a antrenorilor o prezintă cursul de specializare de la ICF cu o durată de 2 ani şi în urma căruia au fost calificaţi 199 antrenori.

De la bun început considerăm necesar să facem unele precizări cu privire la profilul ICF şi la activitatea absolvenţilor cu specializare fotbal.

Prima precizare: Institutul de Cultură Fizică are sarcina să pregătească cadre cu cea mai înaltă calificare pentru toate verigile învăţămîntului şi ale mişcării noastre de cultură fizică. Planurile şi programele de învăţămînt asigură această calificare superioară în care predomină profilul de profesor de educaţie fizică şi acela de antrenor într-o ramură de sport (şi nu numai pentru fotbal). Ignorarea acestei situaţii a determinat probabil afirmaţia cuprinsă în articolul „Sînt suficiente şi eficace formele actuale de calificare şi perfecţionare a antrenorilor?" din revista „Fotbal" nr. 41, în care se arată că „programa analitică este dilatată excesiv în dreptul unor obiecte fără multă legătură cu sfera noţiunilor din care se compune calitatea de antrenor de fotbal". Desigur că oricît de mult am îndrăgi fotbalul, planul şi programele de învăţămînt ale ICF nu trebuie tratate unilateral — prin prisma unei singure discipline sportive şi a unei singure laturi a profilului absolventului respectiv, aceea de antrenor. Dacă s-ar proceda conform dezideratelor din articol, învăţămîntul universitar în domeniul educaţiei fizice s-ar transforma într-o şcoală de antrenori, iar absolvenţii institutului nu ar fi pregătiţi corespunzător sarcinilor multilaterale şi de răspundere pe care partidul şi statul nostru le pun în faţa lor.

A doua precizare este în legătură cu activitatea absolventului după terminarea studiilor. Trebuie să arătăm că absolvenţii sînt repartizaţi de o comisie ministerială special constituită. Repartizarea se face proporţional şi în ordinea mediilor, în baza unui plan de necesităţi ale diferitelor departamente, plan stabilit de organele superioare de stat. Criteriul specializării se aplică numai absolvenţilor repartizaţi în învăţămîntul superior, şcoli sportive de elevi şi organizaţii ale UCFS.

Şi încă un lucru care trebuie reţinut: un absolvent termină studiile la o vîrstă (22—23 ani) care îi dă posibilitatea să activeze ca jucător (şi dintre aceştia sînt destul de mulţi) şi să activeze şi în învăţămînt; acest absolvent însă nu îndrăzneşte să se ocupe de pregătirea unei echipe de seniori, pentru motive lesne de înţeles. Cel mult, la această vîrstă, absolventul activează în învăţămînt şi se ocupă în acelaşi timp cu pregătirea echipei şcolare (acolo unde găseşte înţelegerea directorului) sau a unei echipe de categorie inferioară. Această activitate nu apare înregistrată nicăieri, nu este oficializată printr-un contract, *dar totuşi ea există*.

În activitatea categoriilor superioare au pătruns de fapt absolvenţi care din diferite motive nu s-au prezentat la locul de repartizare şi care au activat timp de mai mulţi ani ca antrenori la echipe de categorii inferioare. Aici pe lîngă cunoştinţele acumulate în timpul şcolarizării, au dobîndit şi experienţa în profesia de antrenor. Îmbinarea cunoştinţelor teoretico-metodice de specialitate, a cunoştinţelor pedagogice, fiziologice etc. cu practica şi experienţa de antrenor creează premisele unei activităţi bune. Şi nu este o întîmplare faptul că rezultate bune obţin aici antrenorii (indiferent dacă sînt sau nu absolvenţi ICF) care realizează această îmbinare, după cum nu este întîmplător nici faptul că la sfîrşitul anului competiţional 1966, pe primele trei locuri s-au clasat echipe cu antrenori — primi sau secunzi — din rîndul absolvenţilor ICF, că în acest an competiţional o comportare bună o au echipa universitară Craiova şi Farul Constanţa.

Dar, în acelaşi timp, obiectivitatea ne obligă să arătăm că o parte din absolvenţi au uitat de specializarea aceasă, nu au activat nici în cadrul colegiilor regionale de antrenori, rezumîndu-se doar la activitatea din învăţămînt. De asemenea, nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că unii absolvenţi cu cunoştinţe şi experienţă mai mare au refuzat solicitările F.R.F. de a ocupa unele posturi de antrenori federali, mulţumindu-se cu şcoala plus 1/2 normă.

O altă precizare este legată de felul cum este prezentată activitatea şi situaţia statistică a absolvenţilor ICF, situaţie preluată probabil de la secretariatul Colegiului central al antrenorilor. În articolul menţionat se spune: „din cei 190 de absolvenţi ICF, numai 19 sînt antrenori de fotbal cu norma întreagă, iar 30 cu 1/2 normă, restul de 150 neavînd practic nici o tangenţă cu fotbalul".

Care sînt o parte din cei 150 absolvenţi care nu au tangenţă cu fotbalul? 17 jucători activi, dintre care menţionăm pe cei mai de seamă: Ion Ionescu, Motroc, D. Popescu, Ene, Mareş, etc., 10 absolvenţi preşedinţi şi vicepreşedinţi ai UCFS (Tudor Vasile, Budişan, Miron etc.) 10 absolvenţi — antrenori ai echipelor universitare (în cadrul cluburilor universitare fotbalul are o activitate competiţională regulată), peste 20 absolvenţi — antrenori ai echipelor regionale de senior sau juniori, 7 absolvenţi încadraţi la secţiile de fotbal ale şcolilor sportive de elevi, 4 tehnicieni la cluburi, 4 medici sportivi şi 2 ziarişti sportivi.

3

O altă categorie de antrenori este aceea a *absolvenţilor Facultăţilor de Educaţie Fizică*, de pe lîngă Institutele Pedagogice. După cum arată statistica, din cei 115 absolvenţi numai 13 practică şi profesia de antrenor.

Analiza acestei forme de calificare a antrenorilor trebuie să se refere asupra selecţionării cursanţilor, a conţinutului programelor şi chiar a competenţei şi calificării cadrelor de predare.

Desigur că în urma terminării acestor cursuri, absolvenţii posedă multe cunoştinţe cu privire la predarea fotbalului, dar în nici un caz la nivelul celorlalte forme de calificare mai sus amintite

4

Cursanţii se pregătesc individual şi se prezintă la două sesiuni de examene. Cu toate că cursanţii (selecţionaţi din jucători activi, foşti jucători de diferite categorii) au timp suficient de pregătire, aceştia se prezintă la examene inadmisibil de slab pregătiţi, unii considerînd că simpla lor prezenţă fizică este suficientă pentru a trece examenele.

Unele concluzii şi propuneri

— Din simpla analiză şi enumerare a formelor de calificare a antrenorilor se constată o mare diversitate a acestor forme şi, de asemenea, faptul că nu avem un sistem unitar de formare a cadrelor de specialitate. Această diversitate, care se referă la durată, conţinut, formă de desfăşurare, determină o pregătire inegală a antrenorilor, întrucît şi volumul cunoştinţelor acumulate de aceştia este diferit.

Este drept că această diversitate a reieşit (şi mai reiese încă) dintr-o necesitate şi anume aceea de a avea antrenori calificaţi pentru unele regiuni deficitare în antrenori. Dar *această necesitate nu trebuie să ducă la calificarea cu orice preţ a antrenorilor*. Prin actualele forme de calificare se va satisface cerinţa cu privire la CANTITATE, însă CALITATEA va rămîne un semn de întrebare.

După părerea mea, *numai înfiinţarea unui curs central de minimum 2 ani (curs de zi), precum şi cursurile de specialitate de la ICF (cu unele modificări în sistemul de acordare a titlului de antrenor) pot constitui formele cele mai eficiente de calificare a antrenorilor.*

Participarea la cursurile centrale să fie condiţionată de trecerea unui examen de admitere.

Celelalte forme existente să pregătească instructori, iar după o perioadă de activitate (bine dovedită) de minimum 3 ani — şi numai după trecerea unui examen central — să li se acorde calificarea de antrenor.

— Sînt jucători care se găsesc spre sfîrşitul activităţii competiţionale. Aceştia, după părerea mea, trebuie, prin grija colegiilor de antrenori, să fie atraşi în activitatea colegiilor, să primească primele îndrumări teoretice şi practice şi să urmeze eventualele cursuri de instructori

Participarea la viitoarele cursuri centrale să fie condiţionată şi de activitatea şi preocuparea anterioară a acestora.

— O mai strînsă colaborare între sectorul pregătire — cadre din UCFS, FRF şi ICF — este absolut necesară, atît în ceea ce priveşte conţinutul planului, al programei şi al formei de desfăşurare cît şi în alte aspecte pe care le ridică calificarea antrenorilor.

Numărul antrenorilor calificaţi care figurează pe lista FRF nu redă decît o situaţie statistică. O situaţie clară a celor care, sub o formă sau alta, activează în fotbal şi mişcarea de cultură fizică iar pe de altă parte a celor care nu au activat niciodată sau nu activează de mult timp, este absolut necesară. Întrucît sute de antrenori calificaţi nu activează, o măsură radicală ar duce la prezentarea unei situaţii reale, concrete.

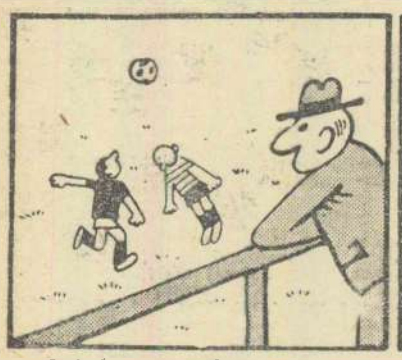

DUPĂ AMIAZĂ...

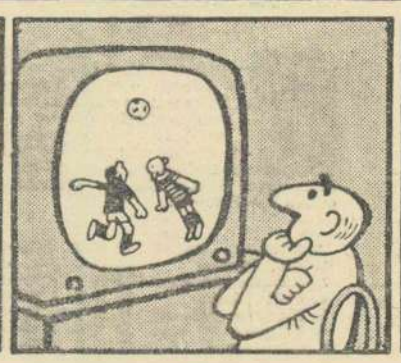

SEARA...

A DOUA ZI, DIMINEAŢA...
După revista „DIKOBRAZ" — Praga

PORTRET

SEVER CORACU

O greșeală ?! A apărut oare, din eroare, această fotografie de atletism în revista noastră ? Nu. Unul din cei patru atleți (primul din stînga) care iau startul într-o cursă de sprint la Balcaniada de la Atena, din 1939, este atletul — fotbalist Sever Coracu. Admirați alura...

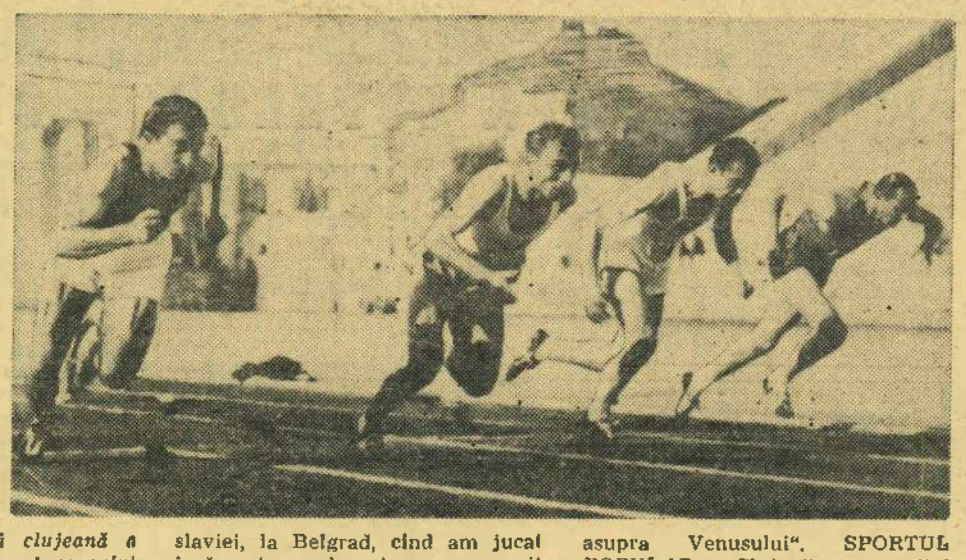

O zi de primăvară clujeană a anului 1938. Pe stadionul orașului este o vie activitate. Fotbaliștii de la „U" tocmai și-au terminat antrenamentele. Au „preluat ștafeta" atleții care și-au început sprinturile pe pistă. Printre ei s-a rătăcit și unul din fotbaliști care are și el ambiția „să facă o sută" alături de cunoscutele vedete clujene ale sprintului. Are ambiție, dar n-are... pantofi cu cuie. Nu-i nimic. Se descalță de bocanci de fotbal și se aliniază la start. Atleții, ca și cei cîțiva spectatori din tribune, zîmbesc... Pocnetul pistolului... Fotbalistul a plecat ultimul, dar reface văzînd cu ochii, țîșnind înaintea tuturor pe linia de sosire. Celor care au asistat la cursă nu le vine să creadă ochilor, iar binecunoscutul specialist dr. Arnăutu este de-a dreptul uluit. „Măi ficior — îi spune el — tu ai în tine stofă de mare atlet, mă. Hai la noi !"

De la această întîmplare, SEVER CORACU, căci despre el este vorba, a început o dublă și remarcabilă carieră sportivă : de fotbalist și de atlet.

Abia sosit de la Timișoara, unde debutase la Ripensia neconvingător, copleșit de personalitatea titularului postului, Dobay, lui Coracu, „stîngaciului cu start de motocicletă", i s-a încredințat pe loc tricoul cu nr. 11 de la „U".

„De la întîlnirea cu atletismul — *ne spune azi dr. Coracu* — am rămas cu o jumătate de inimă la probele de viteză, pentru care mă antrenam, în paralel cu fotbalul, mai ales primăvara și vara. Și pentru că eu sînt un „produs-U" sută la sută, vreau să spun că după o stagiune la București, la Carmen, unde am jucat într-o linie de atac „mare" (Fabian — Marian — Covaci — Iordache — Coracu) — perioadă în care am îmbrăcat pentru întîia oară tricoul echipei naționale, împotriva Iugoslaviei, la Belgrad, cînd am jucat însă extrem dreapta, am revenit la universitarii mei".

Sever Coracu a făcut parte, în același timp, din două loturi naționale : de fotbal și de atletism. La atletism, extremul stînga clujean fiind creditat cu o senzațională victorie asupra lui Anton Cristea, campionul României la sprint, victorie care a făcut mare vîlvă în presa vremii.

Pentru a încheia „paranteza" cu atletismul, să mai amintim de Balcaniada de la Atena ca și de concursul cu echipa Germaniei, de la București, în care Coracu s-a comportat remarcabil, alături de Moina, Zenide, Stoichițescu și în care s-a întrecut cu atleți celebri (ca Harbig și alții...).

Revenind la „sportul-rege" (și pentru Coracu), vom cita cîteva din gazetele vremii. GAZETA SPORTURILOR din 9 octombrie 1945 : „Sprinterul Coracu a determinat victoria Universității Cluj asupra Venusului". SPORTUL POPULAR : „Clujenii au meritat victoria pe care a realizat-o 99% Coracu". *GAZETA SPORTURILOR din 19 septembrie 1946 :* „Universitatea și-a consolidat simpatiile, învingînd pe Juventus cu 3—2. *(n.n. — la București)* Coracu ne-a dovedit din nou excepționalele-i calități de sprinter-năluca, trecînd pe lîngă Tănăsescu și marcînd punctul victoriei".

Acesta a fost fotbalistul Coracu. Un jucător cu o viteză despre care... nu mai e de discutat, un dribling scurt și eficace, un șut fulgerător, excelent om de echipă pentru ale cărei culori lupta pînă la epuizare, nedîndu-se niciodată bătut.

Astăzi, medicul specialist internist Sever Coracu a rămas același mare îndrăgostit de fotbal, plătind, duminică de duminică, tributul de „suferitor" pentru „U"...

MARIUS POP

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Jackie CHARLTON

Frații Charlton părăsesc terenul, după un meci în care au fost adversari

În seara zilei de 30 iulie 1966, printre milioanele de englezi ce jubilau la vestea victoriei în Campionatul Mondial, „papa" Charlton se bucura îndoit : cei doi fii ai săi, Jackie și Bobby au fost alături în teren, umăr la umăr de-a lungul întregului turneu pînă la victoria finală.

Și cine ar putea să-l caracterizeze mai bine pe *Jackie Charlton*, desemnat de curînd cel mai bun jucător englez al anului, decît fratele său Bobby?

Nu numai pentru că se cunosc... îndeaproape, ci și pentru faptul că se cunosc ca adversari ! Cei doi frați reușesc să joace sub aceleași culori doar în echipa națională pentru că în campionat ei se înfruntă an de an, Bobby jucînd la Manchester United (actuala campioană a Angliei) iar Jackie la Leeds. Iată de altfel ce spune Bobby Charlton despre fratele său: „Am puține legături cu Jackie. Ne vedem de 2—3 ori pe an și atunci cînd sărbătorim crăciunul. Jackie este opusul meu: e volubil, demonstrativ, vivant, întotdeauna „la sută pe oră".

Și diferența dintre cei doi Charlton se vădește nu numai în acest micro-portret psihic ci și în datele fizicului lor: Jackie, fratele mai mare (născut în 1937) a păstrat aci... întîietatea, fiind cu 11 cm mai înalt și cu 9 kilograme mai greu (1,87 m și 81 kg) decît Bobby.

Cu un asemenea gabarit, plasarea sa ca fundaș central apare firească. Iar profilul său de pasăre de pradă pare a completa alegerea unui asemenea post: arareori mingea, „pasăre a cerului", îi scapă lui Jackie Charlton în duelurile aeriene.

Fotbalist de cremene, (are o osatură impresionantă), energic și decis, dar cu o anumită rigiditate în execuțiile tehnice, el a reușit să se impună în linia de fundași a campionilor mondiali.

Incorsetat oarecum de post, el nu și-a putut materializa disponibilitățile ofensive (aci se află punctul de contact cu stilul de joc al fratelui său) decît prin șuturi foarte puternice de la distanță și prin lansarea rapidă a contraatacului

Intrat oarecum în conul de umbră al gloriei fratelui său, Jackie Charlton are totuși un profil distinct în rîndurile echipei care a cîștigat World Cup '66.

notă externă

CORUPȚII ÎN FOTBALUL BELGIAN

Cercurile sportive belgiene sînt cuprinse de o violentă polemică datorită unor cazuri de corupție în lumea fotbalului. Se pare că unele partide de prima categorie, în care erau angajate echipe ce luptau pentru evitarea retrogradării, ar fi fost „aranjate". În acest sens o sesizare a fost făcută comisiei centrale de control de pe lîngă federația de fotbal, de către conducătorii echipei LA GANTOISE. Aceștia susțin că jucătorul GUY DELHASSE de la F.C. LIEGE ar fi primit o importantă sumă de bani de la echipa CHARLEROI pentru ca în meciul susținut de aceste două echipe (Liege și Charleroi) jucătorul mai sus numit, să nu se întrebuințeze prea mult și să dea un randament cît mai scăzut, ușurînd în acest fel drumul către victoria absolut necesară în condițiile în care Charleroi lupta pentru evitarea retrogradării. De asemenea alte grave acuzații și dezvăluiri au fost făcute de către conducătorii echipei V.S. Namur care afirmă că în ultimele partide de campionat ar fi fost comise mai multe nereguli. Precizări oficiale în acest sens nu au fost făcute dar se pare că unul din jocurile asupra căruia planează multe suspiciuni este cel dintre BEERSCHOT și SAINT TROND.

Este mai mult ca sigur că față de aceste sesizări se va numi o comisie specială care să ancheteze fiecare caz în parte. În cazul în care se va dovedi că anumite meciuri au fost „aranjate" actuala configurație a clasamentului va suferi importante modificări, mergîndu-se pînă la excluderea din campionat a echipelor vinovate.

MOZAIC

● *Juventus Torino a prelungit pe încă doi ani contractul antrenorului său Heriberto Herrera.*

● **Echipa profesionistă americană a orașului Pittsburg a anunțat angajarea internaționalului olandez Cees Groot.** Acesta a jucat cu două săptămîni în urmă în echipa reprezentativă a Olandei împotriva Ungariei, fiind cel mai bun din echipa sa. De asemenea, echipa din New York a anunțat angajarea italianului **Bruno Siciliano,** fost jucător la **Juventus-Torino,** în prezent atacant central la F.C. Bari.

● *Facchetti a înscris la Sofia în meciul cu ȚSKA cel de-al cincilea gol al său în meciurile jucate în cadrul Cupei campionilor europeni, două dintre ele — cu Liverpool în ediția 1964-65 și cu Dinamo București în ediția 1965-66, ambele pe teren propriu — fiind decisive pentru calificarea echipei sale în fazele următoare ale marii competiții europene. De altfel, el mai este autorul a trei goluri în echipa națională iar în echipa sa de club a înscris pînă acum de 25 de ori. Și cînd ne gîndim că el este fundaș !!*

● *În preziua meciului ȚSKA — Internazionale de la Sofia, portarul italienilor, Sarti, în scopul completării pregătirii fizice și moral-volitive, a fost supus la o foarte dificilă ședință de... yoga.*

● Antrenorul echipei Spartak Trnava, **Malaninsky,** foarte apreciat în special pentru pregătirea atletică pe care o asigură jucătorilor săi, este supranumit de presa din țara sa **„Herrera al Cehoslovaciei".**

● Pentru întîlnirea **R.D.G. — Grecia** din cadrul preliminariilor olimpice, **joc care se va disputa la Dresda în ziua de 14 iunie,** a fost desemnată o brigadă de arbitri maghiari : **Biresak** la centru și **Pusztay** și **Hegyes** la tușă.

● *Deși nu joacă de șase etape ca urmare a accidentului suferit în cursul meciului Italia — Portugalia, Riva (Cagliari) continuă să se afle în fruntea clasamentului golgeterilor din Italia păstrînd încă un gol avans față de Mazzola și trei față de Hamrin.*

● *Eliminînd pe Slavia Sofia, echipa scoțiană Rangers a ajuns în finala Cupei cupelor, performanță pe care a mai înregistrat-o în prima ediție a acestei competiții cînd a fost întrecuta de A.C. Fiorentina*

● *Organizatorii campionatului profesionist american, în dorința de a combate jocul ultra-defensiv, intenționează să amendeze destul de serios (500 dolari) pe antrenorii ale căror echipe recurg la așa-zisul sistem de apărare „beton".*

● *În ultimii cinci ani, Sandro Mazzola a înscris în jocurile oficiale de club și inter-țări 102 goluri dintre care 72 în campionatul țării sale, 13 în Cupa campionilor europeni și 17 în echipa națională, în întîlniri interțări.*

● **Comitetul Central al federației elvețiene a respins cu toată hotărîrea propunerea unei întreprinderi ca jucătorii elvețieni să poarte pe tricouri și pe chiloți reclame ale diferitelor firme comerciale și industriale.**

● **Alessandro Scopelli** a fost reconfirmat director tehnic al echipei reprezentative chiliene ca urmare a bunelor rezultate obținute la recentul campionat sud-american de la Montevideo. El a avut curajul, la acest campionat, să se lipsească de unii senatori de drept ca de exemplu **Lionel Sanchez** și să prezinte o echipă total remaniată cu jucători cu certe perspective.

● *La meciul A.C. Milan — Internazionale, Amarildo, care în cadrul primei echipe joacă de obicei extrem stînga, a primit sarcina specială de a-i marca pe... Facchetti. Ceea ce nu l-a împiedicat pe acesta din urmă să înscrie un gol din cele patru realizate de echipa sa.*

● **De curînd F.C. Napoli a pierdut pe doi dintre cei mai vechi și mai înflăcărați suporteri, aceia care ani de zile i-au însoțit în toate deplasările lor din țară și de peste hotare. Dar unul din ei, Gaetano Metarangelis s-a îmbolnăvit și s-a stins chiar în brațele prietenului său Carmine Dall'Alpino. Acesta, după ce veghease toată noaptea la căpătîiul prietenului său s-a dus dimineața acasă să-și schimbe hainele și s-a întors la locuința decedatului, dar ajungînd în fața locuinței a avut un violent atac de cord, în urma căruia a decedat și el. La înmormîntarea acestora, pe lîngă mulți sportivi, a luat parte și întreaga echipă F.C. Napoli în frunte cu antrenorul ei, Bruno Pesaola.**

● **Abia terminat campionatul, doi antrenori spanioli au și fost licențiați de către echipele lor : Daucik dela Saragossa și Bumbel de la Elche.**

● ***În calitate de antrenor, Helenio Herrera a mai avut „dureri de cap" cu ȚSKA. Pe vremea cînd era la conducerea tehnică a clubului spaniol F.C. Barcelona, tot în cadrul Cupei campionilor europeni, echipa a avut adversar pe ȚSKA (pe atunci ȚDNA) cu care a terminat la egalitate (2—2) la Sofia pentru ca numai pe teren propriu să-i întreacă pe fotbaliștii bulgari.***

● **În cursul lunii viitoare F.C. Napoli va efectua un lung turneu care va începe la New York și se va termina la Buenos Aires. Cu această ocazie napolitanii vor susține 10—12 meciuri cu echipe care urmează a fi desemnate în zilele viitoare.**

● **Helenio Herrera despre Iakimov : „un atacant de certă clasă internațională, demn să stea alături de Eusebio. Iakimov este un jucător pe care, dacă importul de jucători ar fi permis, l-aș cumpăra imediat, fiind sigur că fac o bună afacere".**

● La sfîrșitul actualului campionat, echipa italiană **F.C. Bologna va întreprinde un turneu în Mexic** unde va întîlni printre altele echipele **America, Atalanta, Toluca** etc.

● **Edmondo Fabri,** fostul antrenor al echipei Italiei la campionatul mondial din Anglia, care, după cum se știe, a fost găsit vinovatul principal al slabei comportări a echipei reprezentative și de aceea suspendat de la orice activitate sportivă pînă la 30 iunie a.c., a **fost recent angajat de clubul F.C. Torino la care va începe să funcționeze imediat după expirarea suspendării.**

● **Premiul pentru cel mai bun arbitru al campionatului italian, ediția 1966—67, a fost acordat lui Sbardella din Roma.**

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

PE STADION

ORIZONTAL: 1) Compartiment la o echipă de fotbal — O minge introdusă în poartă. 2) Valoroasă echipă de fotbal din Capitală — Procedeu tehnic folosit pentru a depăși un adversar. 3) O găsim la casele de bilete ale stadioanelor — Fotbalist rapid — Șmecher. 4) Poftim — Meci neoficial. 5) Cupru — Liniște ! — Din nou. 6) Utilaj folosit de către fotbaliști la antrenamente — Împiedică uneori intrarea mingii în poartă. 7) Introducerea mingii în joc după un aut de poartă — Teodor Lucescu. 8) Începe etapa ! — Lege — Fotbalist de la Universitatea Cluj. 9) Literă grecească — Cei ce conduce în clasament. 10) Poartă mai mică — Minge afară din teren. 11) Fotbalist constănțean — Fracturată.

VERTICAL : 1) Repunere a mingii de la margine — Pepé. 2) A trimite balonul unui coechipier — A dat numele ploieștenilor. 3) Terenul poloiștilor — Și cu el se poate marca — Ceasuri. 4) Radu Ionescu — Echipă din categoria C — Tese 5) Alt fotbalist clujean (A marcat două goluri rapidiștilor la Cluj) — Campioana mondială, învinsă recent de către Scoția pe Wembley. 6) Păsări de curte — Spetează. 7) Traiectorie curioasă imprimată mingii — Aparat care emite unde electromagnetice și apoi le recepționează după ce au fost reflectate de un obiect. 8) Ev — Fotbalist maghiar. 9) Gene — Nume feminin — Specie de pește. 10) Prefix — Măiestrie fotbalistică de înalt nivel — Notă muzicală. 11) Joc purtat mai mult pe margini — Echipă din categoria A.

GH. BUTNARU
Vatra Dornei

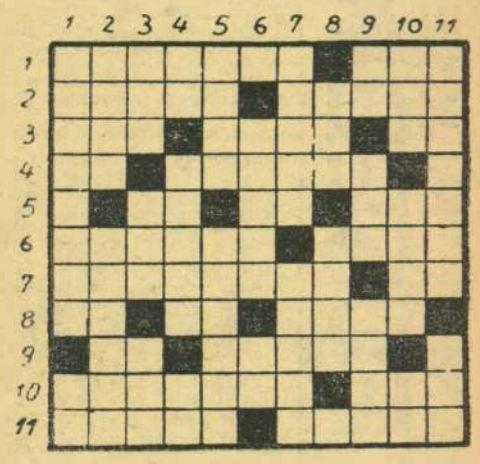

AZI LA LISABONA — FINALA „C.C.E.":

UN „DUEL" MULT AȘTEPTAT: HERRERA (Inter) — STEIN (Celtic)

ALTĂ FINALĂ LA ORIZONT:

GLASGOW RANGERS — BAYERN MÜNCHEN ÎN „CUPA CUPELOR" — 31 MAI

Cu regularitatea care caracterizează aceste competiții europene intercluburi și în mijlocul unui interes crescînd, care dovedește definitiva lor consacrare, edițiile 1966–67 ale „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor" se apropie de „punctul terminus".

Iată două scurte prezentări ale acestor finale care suscită un interes enorm în cercurile fotbalistice europene, în primul rînd, și în cele de pe alte continente. Mai cu seamă că pentru prima dată în istoria Cupelor în finale nu s-au calificat echipe din Peninsula Iberică și că două din finaliste sînt reprezentante ale fotbalului scoțian, o veritabilă revelație a anului.

INEDITUL ÎNFRUNTĂ CELEBRITATEA

După REIMS și EINTRACHT FRANKFURT, o altă echipă, CELTIC GLASGOW, a reușit să rupă barajul campioanelor italo-portughezo-spaniol și să ajungă în finala **„Cupei campionilor europeni"**, competiția-idee a unuia dintre cei mai celebri cronicari de fotbal, francezul **Gabriel Hanot.**

Ideea organizării finalelor pe terenuri neutre nu le diminuează ci, dimpotrivă, le amplifică, dîndu-le un caracter și mai larg. Iată, meciul de mîine: într-un oraș portughez **(Lisabona)**, o echipă italiană **(Internazionale)** și una scoțiană **(Celtic Glagow)** se întîlnesc sub arbitrajul unui vest-german **(Tschenscher)**. În tribune, zeci de mii de locuitori ai **Lisabonei** dar, alături de ei, peste 6.000 de locuitori ai **Glasgowului**, care au început să sosească de ieri dimineața în capitala **Portugaliei** și peste 9.000 de interiști.

Finala și-a ales doi parteneri cu totul diferiți; de o parte, renumita INTERNAZIONALE, ajunsă pentru a treia oară la ultimele 90 sau 120 de minute ale cupei; de cealaltă, inedita CELTIC GLASGOW, personificînd strălucitul final de sezon al fotbalului scoțian, prezent — performanță unică — în toate finalele competițiilor oficiale europene. În fruntea „neîmblînziților scoțieni", cum îi numește comentatorul televiziunii britanice Dick Bowens, se află foarte severul și energicul **Jack Stein.** El a urmărit pe **Internazionale** și la **Bologna**, în meciul al treilea cu **Cerveno Zname**, și la **Torino**, la înfrîngerea din partea lui **Juventus.** Gazdă i-a fost chiar **Helenio Herrera** care l-a condus în mașina lui prin cele trei orașe italiene **(Bologna—Milano — Torino)**. Rîndul „magului" de a „spiona" pe **Celtic** a venit la partida decisivă a acestela cu tradiționala ei rivală, Rangers, și atunci a fost datoria lui Stein să-i pregătească lui „H. H." un uriaș biftec în vila sa.

Văzîndu-i, fiecare, pe „ceilalți" la lucru, se pare că mult mai îngîndurat arată **Herrera.** Marea lui îngrijorare este personificată de extremul dreapta scoțian **Johnstone. „Cine îl va ține pe acest diavol?"** s-a întrebat și i-a întrebat **Herrera** pe ziariștii care l-au așteptat la întoarcerea din **Scoția.** El a mărturisit că poate nici **Burgnich**, cea mai perfectă „umbră", pentru adversar, a **Interului**, nu va fi în stare de așa ceva. Acest mare duel patronează întîlnirea de astăzi.

Alte informații, pe scurt, despre finală:

● **Internazionale și Celtic** sînt cantonate în hoteluri vecine, la 15 kilometri de **Lisabona.**

● Formații probabile: CELTIC: **Simpson — Craig, Mc Neill, Gemmell — Murdoch, Clark — Johnstone, Wallace, Chalmers, Auld, Lennox.** INTERNAZIONALE: **Sarti — Burgnich, Facchetti; Bedin, Guarneri, Picchi — Domenghini, Mazzola, Cappellini, Suarez, Corso.**

CUM AU AJUNS LA MECIUL DE AZI...

INTERNAZIONALE: cu **Torpedo 1—0; 0—0; Vasas 1—0 și 2—0; Real Madrid 1—0 și 2—0; TSKA Cerveno Zname 1—1; 1—1 și 1—0.**

CELTIC GLASGOW: cu **F. C. Zurich 2—0 și 3—0; F. C. Nantes 3—1 și 3—1; Voivodina Novi Sad 0—1 și 2—0; Dukla Praga 3—1 și 0—0.**

● Invitatul de onoare al finalei: căpitanul lui **Real Madrid, Gento**, cîștigător a șase **„Cupe ale campionilor europeni".**

● Printre cele 30 de țări care preiau în direct finala se află și țara noastră. Transmisiunea de la **Lisabona** va începe la ora 17.55.

Facchetti, omul de la care **Herrera** așteaptă, și în meciul de astăzi, golul...

CELE 12 FINALE...

1956 (Paris): REAL MADRID — Reims 4—3
1957 (Madrid): REAL MADRID — Fiorentina 2—0
1958 (Bruxelles): REAL MADRID — Milan 3—2 (după prelungiri)
1959 (Stuttgart): REAL MADRID — Reims 2—0
1960 (Glasgow): REAL MADRID — Eintracht 7—3
1961 (Berna): BENFICA — Barcelona 3—2
1962 (Amsterdam): BENFICA — Real Madrid 5—3
1963 (Londra): MILAN — Benfica 2—1
1964 (Viena): INTERNAZIONALE — Real 3—1
1965 (Milano): INTERNAZIONALE — Benfica 1—0
1966 (Bruxelles): REAL MADRID — Partizan 2—1
1967 (Lisabona): INTERNAZIONALE — CELTIC GLASGOW?

ÎNCĂ O FINALĂ PENTRU SCOȚIA!

Pentru a doua oară în finala „Cupei cupelor" (prima dată a reușit această ispravă în ediția inaugurală a competiției, în care a fost învinsă de Fiorentina), GLASGOW RANGERS — a doua reprezentantă a fotbalului scoțian în cupele europene — va încerca la 31 mai la Nürnberg, să intre și în posesia trofeului. Misiunea însă, nu-i va fi deloc ușoară deoarece înfruntă o echipă în formă, capabilă să răstoarne orice calcul — BAYERN MÜNCHEN.

Drumul acestor finaliste spre jocul decisiv al ediției a VII-a a fost presărat cu multe dificultăți, dar și cu momente de șansă. Echipa lui **Henderson** a repurtat 7 victorii în cele 8 meciuri susținute, singura înfrîngere suferind-o în partida cu Real Saragossa, după prelungiri. Iar calificarea după această întîlnire, pentru semifinale, a obținut-o multumită sorților. **Bayern München** n-a avut nevoie de sorți pentru a ajunge în semifinale, dar calificarea a izbutit-o prin prelungiri, în jocul cu Rapid Viena. În schimb, în semifinale a realizat două victorii concludente, grație mai ales a doi jucători în mare formă: **Beckenbauer** și noua stea a reprezentativei R. F. a Germaniei, **Müller**, golgeterul echipei. Dar iată cum s-au calificat aceste două echipe:

GLASGOW RANGERS: 1—1 și 4—0 cu Glentoran Belfast; 2—1 și 0—0 cu Borussia Dortmund (deținătoarea Cupei), 2—0 și 0—2 după prelungiri cu Real Saragossa; 1—0 și 1—0 cu Slavia Sofia.

MÜNCHEN BAYERN: 1—1 și 3—2 cu Tatran Presov; 1—1 și 3—2 cu Shamrock Rovers; 0—1 și 2—0 cu Rapid Viena; 2—0 și 3—1 cu Standard Liége.

Formațiile de bază ale finaliștelor, din care fac parte numeroși internaționali, sînt următoarele:

RANGERS: Martin — Johansen, Provan, Jardine, Mckinnon — Greig, D. Smith — Henderson, A. Smith, Hynd, Johnston.

BAYERN: Maier — Nowak, Beckenbauer, Olk, Kupfershmidt — Roth, Koulmann — Nafziger, Ohlhauser, Müller, Brenninger.

Și, în încheiere, iată — pentru documentarea cititorilor noștri — finaliștii de pînă acum ai „Cupei cupelor" (cu majuscule — cîștigătorii):

De 2 ori: FIORENTINA (1960—61, 1961—62), ATLETICO MADRID (1961—62 și 1962—63), Glasgow Rangers (1960—61 și 1966—67).

O dată: TOTTENHAM LONDRA (1962—63), SPORTING LISABONA (1963—64), M.T.K. Budapesta (1963—64), WEST HAM UNITED (1964—65), BORUSSIA DORTMUND (1965—66), Liverpool (1965—1966), München 1860 (1964—65) și Bayern München (1966—67).

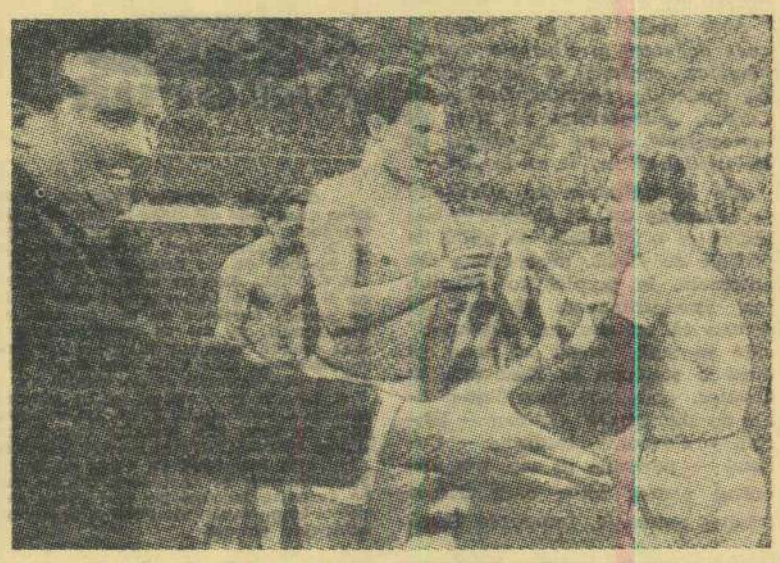

JACK STEIN, radios... Neil și Geleta schimbă tricourile. Instantaneu la cîteva momente după ce **Celtic** își asigurase calificarea în finală (0–0 la Praga, după un 3–1 la Glasgow)

„MĂ NUMESC EUSEBIO" (XIII)

În cel mai mare oraș din Mozambic, Laurenço Marques, în cartierul populației de culoare, venea pe lume acum 25 de ani, într-o familie numeroasă, Eusebio da Silva Ferreira. Înainte chiar de a buchisi abecedarul, micul Eusebio a făcut cunoștință cu mingea. Iată și primul „manager": senor Chico, cel care, iubind copiii și fotbalul, a alcătuit pentru ei o echipă. Escudos cu escudos se adunau și din acești bani s-a cumpărat primul echipament și o minge adevărată. Copilăria și adolescența lui Eusebio sînt grele pe drumul spinos dar plin de bucurii al gloriei fotbalistice, iar cheia succesului rămînea talent și pofta nesecată de joc a celui ce, adolescent fiind, uimise Mozambicul. Numele său începe să circule și în ziarele sportive din Portugalia iar în anul 1960 Eusebio părăsește meleagurile natale și echipa sa Sporting, pentru Benfica Lisabona. Debutînd într-un meci internațional inter-cluburi Eusebio înscrie trei goluri în poarta celebrei echipe Santos. Eusebio devine titular la Benfica și vedeta sa numărul unu. Primul meci în reprezentativa Portugaliei a coincis cu o surprinzătoare înfrîngere în fața Luxemburgului. El se menține însă în echipa națională făcînd apoi cîteva partide excelente, printre care cu Real Madrid și F. C. Santos.

La Londra, Benfica joacă în finala C.C.E., cu Milano dar pierde. Deceptia lui Eusebio trece însă repede, căci foarte curînd vine la Lisabona prietena sa din copilărie, Flora. „Perla neagră" se întîlnește acum cu... dragostea!

Eusebio joacă apoi în Brazilia, iar la începutul sezonului 1963/64 face parte din echipa U.E.F.A. contra Scandinaviei.

Vin acum calificările pentru C. M. 1966: întîlnirile, în deplasare și acasă, cu reprezentativele Cehoslovaciei și Turciei.

La început, acest lucru mi se întîmpla numai în Portugalia. Mai tîrziu însă, și în străinătate, unde — de multe ori — trebuia să fiu protejat de poliție pentru a putea scăpa de grupurile de admiratori. Gloria și popularitatea au însă și părțile lor mai puțin plăcute. De cîte ori doream să mă plimb pe stradă, fără griji, în scurt timp mă vedeam înconjurat de grupuri de persoane din mijlocul cărora cu greu puteam să mă smulg. Toate acestea sînt foarte obositoare și de multe ori influențează viața particulară.

În ceea ce privește corespondența primită, aceasta îmi provoca multă bătaie de cap. La secretariatul clubului Benfica erau aduse zilnic sute de scrisori din toate colțurile lumii. Mulți solicitau insigne, tricouri, pe care le căpătam în acest scop din partea clubului, sau trebuia să le cumpăr personal, pentru a putea onora toate cererile.

Mai erau însă și alt gen de cereri. Cei nevoiași mă rugau să-i ajut cu bani. Încercam să ajut cît stătea în puterile mele, însă solicitanți erau prea mulți ca să-i pot mulțumi pe toți.

Am primit numeroase propuneri de căsătorie nu numai din partea tinerelor portugheze, dar și de la diferite persoane din Italia, Spania, Brazilia și Venezuela. M-au încîntat aceste scrisori, însă nici o dată n-am cunoscut personal pe nici una dintre aceste tinere dornice de măritiș.

Îmi plăcea să fiu atent cu femeile, ca oricărui bărbat. Însă acum mă gîndeam la una singură — la Flora... care doream să fie soția mea.

Corespondența dintre noi continua, iar hotărîrea mea era nestrămutată. Mă voi căsători cu Flora.

ÎN „IADUL" DE PE SAN SIRO, A ÎNVINS INTER...

În timp ce o serie de jucători ai echipei reprezentative se întorceau acasă după partida de la Bratislava, eu și ceilalți jucători selecționați de la clubul Benfica, am plecat la Budapesta unde întîlneam echipa Vasas Györ în cadrul „Cupei campionilor europeni".

Pentru noi era doar un meci în plus, dacă ținem seama de faptul că în acea perioadă, cîștigasem toate întîlnirile internaționale.

În prealabil, eliminaserăm pe Aris din Luxemburg, Chaux de Fonds din Elveția și pe Real Madrid. În contul meu figurau 7 goluri înscrise, dintre care 3 în meciurile cu spaniolii.

Pentru unguri, întîlnirea cu Benfica constituia un mare eveniment. Cunoșteau foarte bine forța echipei Benfica, însă antrenorul lor, Hidegkuti, avea mari speranțe, deoarece, așa cum declarase, „echipa se afla într-o formă ideală, ca niciodată pînă atunci".

La Budapesta am cîștigat cu 2-1. Opt zile mai tîrziu, i-am învins pe cei din Györ, pe stadionul Luz, cu 4—0, cu fiind autorul a două goluri.

Trei zile după această întîlnire, am devenit campioni ai Portugaliei.

★

27 mai 1965. Finala „Cupei campionilor europeni" la Milano.

În acea seară, parcă totul era împotriva noastră. Prima catastrofă ne-a fost trimisă de „seniores" de la U.E.F.A. prin aceea că au stabilit ca loc de desfășurare a finalei, stadionul San Siro, propriul teren al lui Internazionale.

Reieșea că este un mijloc de a ajuta pe domnul „H.H." și elevii săi de a cuceri cupa fără necesitatea de a lupta pentru acest trofeu timp de 90 de minute. În plus, nu ne-a mers nici jocul în această partidă.

Un mediu excelent pentru adversarii noștri îl mai constituia și ambianța plină de patimă, căreia după cuvintele ziaristului Jacques Ferran de la ziarul „L'Equipe", „îi mai lipseau doar mitralierele, pentru ca adversarul să fie lichidat cît mai repede".

Și, într-adevăr, nu știu ce s-ar fi întîmplat cu noi dacă n-am fi fost imuni la asemenea situații. În afara strigătelor infernale, spectatorii făceau un zgomot asurzitor cu trompete, claxoane, sirene și hîrîitori. Era un adevărat infern...!

Internazionale era ajutată de toți sfinții. În afară de avantajul terenului acordat de U.E.F.A., de încurajările frenetice ale celor prezenți în tribune, lui Inter îi mai mergea și jocul, în timp ce nouă nu ne reușea nimic.

Cu toate acestea, Benfica a fost mai bună decît adversara sa și chiar de la lovitura de începere, a jucat deschis, cu scopul de a înscrie. Pe de altă parte, Inter a atacat rareori și aștepta momentul prielnic ca să profite de o greșeală a noastră. Noi atacam, atacam mereu, aveam superioritatea în toate fazele jocului.

DE PRETUTINDENI

NOI PROPUNERI DE MODIFICARE A REGULILOR DE JOC

De data aceasta vin din partea federației iugoslave și, pe scurt, ele susțin :

● aruncarea de la tușă să se facă cu piciorul și nu cu mîinile (o asemenea propunere a fost făcută și de alte federații) ;

● lovitura de colț să se execute de pe locul pe unde a ieșit mingea (n.n. chiar și de lîngă bara porții, cînd iese pe acei în corner ?).

Să vedem ce soartă vor avea și aceste propuneri.

TRĂSNET PE UN TEREN DE FOTBAL

În localitatea Montendre din Franța, în timpul unui meci între tineri fotbaliști, a căzut un trăsnet, care a omorît un copil de 14 ani și a rănit alți 20 colegi de ai lui (toți comoționați). Aceștia din urmă n-au avut nevoie de spitalizare, starea lor fiind în afară de pericol.

245—0, 0—63 !...

Recorduri fotbalistice se înregistrează pretutindeni.

În R.F. a Germaniei, o echipă școlară — ATS Kulmbach — a reușit ca în 9 meciuri să marcheze nu mai puțin de 245 de goluri fără să primească unul !... Un joc l-a cîștigat cu 36—0, în fața echipei SC Gösmes-Walberggrün.

În Suedia, o formație regională, Storans, a... izbutit ca în trei meciuri consecutive să piardă la scoruri astronomice : 0—17, 0—18 și 0—33...

REFORME ÎN FOTBALUL FRANCEZ

● Reducerea numărului de echipe în prima divizie

● Un nou profil pentru divizia secundă de tineret

● Suprimarea barajelor ● Lupta împotriva „amatorismului maro" și consolidarea profesională pe baze noi

În prezent, conducătorii fotbalului francez sînt mult preocupați de rezolvarea problemei redresării și progresului acestui sport. Evoluțiile din ultimii ani a multor echipe de club și — mai ales — a reprezentativelor a făcut necesară studierea diferitelor măsuri de natură să contribuie la îmbunătățirea activității fotbalistice la toate nivelele. În acest scop au fost elaborate două proiecte de plan de măsuri, veritabile reforme. Fiecare vine cu măsuri menite, în primul rînd, să aducă o unitate de conducere a fotbalului francez. Spicuim pe cele mai interesante, din proiectul elaborat de liga cluburilor profesioniste și aprobat de adunarea generală a acestei ligi.

REDUCEREA NUMĂRULUI DE ECHIPE ÎN PRIMA DIVIZIE, de la 20 la 18.

TRANSFORMAREA DIVIZIEI A II-A ÎNTR-O DIVIZIE A „SPERANȚELOR". Numărul actual de echipe să fie menținut, dar fiecare club să nu poată recruta decît jucători în vîrstă de mai puțin 23 de ani.

LIBERTATE ÎN ÎNCHEIEREA CONTRACTELOR dintre cluburi și jucători. Aceștia din urmă să fie interesați în obținerea de rezultate, primele de meciuri cîștigate beneficiind de un spor după clasamentul echipei.

MENȚINEREA PAUZEI ÎN TIMPUL IERNII.

PERIOADA DE TRANSFERARE SĂ SE ÎNCHEIE LA 3 IULIE, dar fiecare club să aibă dreptul ca pînă la 31 decembrie să-și poată completa efectivul cu un portar și un jucător de cîmp.

Planul de măsuri al ligii cluburilor profesioniste ar urma, în caz de adoptare, să fie aplicat pe o perioadă de minimum 3 ani.

Un al doilea proiect (rod al muncii unui grup de specialiști) urmărește în primul rînd modificări de structură, refacerea unității organice a fotbalului. În acest scop cuprinde o serie de propuneri privind aparatul administrativ și tehnic al federației. Pe de altă parte, propune măsuri pentru :

● **Realizarea unui profesionism puternic și sănătos**, care să influențeze în toate sectoarele fotbalul francez.

● **Împărțirea jucătorilor în** trei categorii : **amatori** (cu accent pe lupta împotriva amatorismului „maro"), **profesioniști** și — mai tîrziu — **independenți.**

● În caz de transferare, **un jucător să facă o carantină de un an,** cu excepția fotbaliștilor sub 21 de ani și de la 30 la 32 de ani.

● **Crearea unei prime divizii profesioniste cu 18 sau chiar 16 echipe ;** a unei divizii secunde pe 4 grupe geografice de cîte 16 echipe și a unei divizii a III-a, interregionale, pentru amatori, cu 6 grupe a 12 echipe.

● **Participarea obligatorie a echipelor inferioare ale cluburilor în competiții regionale,** dar nu apropiate ierarhic.

● **Suprimarea barajelor.**

● **Echipele retrogradate din prima divizie să aibă posibilitatea să-și păstreze jucătorii profesioniști timp de 2 sau 3 ani.**

Iată, pe scurt, ceea ce se preconizează în fotbalului francez pentru începutul unei „escalade", menite să-i asigure dezvoltarea și succesul pe plan internațional. Rămîne de văzut ce va fi adoptat din aceste proiecte și, mai ales, ce rezultate vor da.

CARNET EXTERN

Nu de mult am informat pe cititorii revistei noastre despre o inițiativă binevenită a U.E.F.A., aceea de a organiza primul congres, sau consfătuire, a specialiștilor în probleme de fotbal pentru juniori. **Acest congres va fi organizat,** în colaborare cu federația de specialitate din R.F. a Germaniei, **la Baden-Baden,** în zilele **de 12—14 septembrie** și la el au fost invitați o serie de antrenori, medici sportivi și conducători din Europa, cu experiență în materie de fotbal-juniori. Pe ordinea de zi a congresului sînt înscrise probleme importante pentru instruirea și formarea tinerelor cadre, cum ar fi : **„Semnificația fotbalului ca mijloc pedagogic", „Capacitatea de performanță și rezistența a jucătorilor tineri", „Sportul modern în raport cu eforturile pe care le pretinde aparatului motor al ființei omenești și cu greutatea pe care o reprezintă", „Bazele științifice ale antrenamentului sportiv al tinerilor fotbaliști"** etc., referate care vor fi susținute de somități în materie, din diferite țări.

Un eveniment de seamă, care trebuie subliniat pentru că poartă o semnificație deosebită : **viitorul fotbalului este privit cu cea mai mare atenție.**

Nu ar fi lipsit însă de interes ca U.E.F.A., dacă nu cu acest prilej, măcar într-o reuniune specială a comisiei sale de juniori, să abordeze și o altă problemă a fotbalului : Turneul U.E.F.A., singura competiție internațională la ora actuală pentru tinerii jucători. Și ar fi foarte utilă o asemenea discuție pentru că de cîțiva ani această competiție riscă să alunece tot mai mult pe panta performanței, ceea ce este contrar spiritului și principiilor care stau la baza Turneului U.E.F.A. Echipele se pregătesc în acest scop și pentru atingerea lui trec peste limite permise și încalcă în mod voit regulamentul competiției, destinată — în fond — unei apropieri între tinerii sportivi de pe continentul nostru, a cunoașterii reciproce, a creerii și stringerii de prietenii, a formării de tineri jucători.

De fapt este vorba de apărarea propriului regulament. Și ar fi cu atît mai utilă, cu cît la recenta ediție organizată în Turcia delegații U.E.F.A. au privit cu foarte multă ușurință verificarea vîrstei juniorilor, acceptînd ca pe pasaporte — singura legitimație valabilă în acest scop — să fie trecuți numai anii nașterii și nu și ziua și luna cum prevede în mod expres regulamentul Turneului.

Și pentru că veni vorba de Turneul U.E.F.A. să consemnăm și un alt fapt, de data aceasta mai plăcut. Arbitrul român, **N. Mihăilescu,** care a făcut parte din corpul „cavalerilor fluierului" la recenta ediție, a primit numai aprecieri laudative, atît din partea specialiștilor, cît și din partea presei sportive. La centru **(Bulgaria — Belgia** și finala pentru locul 3, **Turcia — Franța)** sau la tușă **(Turcia — Belgia, Turcia — Bulgaria** și semifinala **U.R.S.S. — Turcia), N. Mihăilescu** a fost notat, după obiceiul presei din Turcia, cu 4 stele.

GREVĂ PE UN TEREN DE FOTBAL

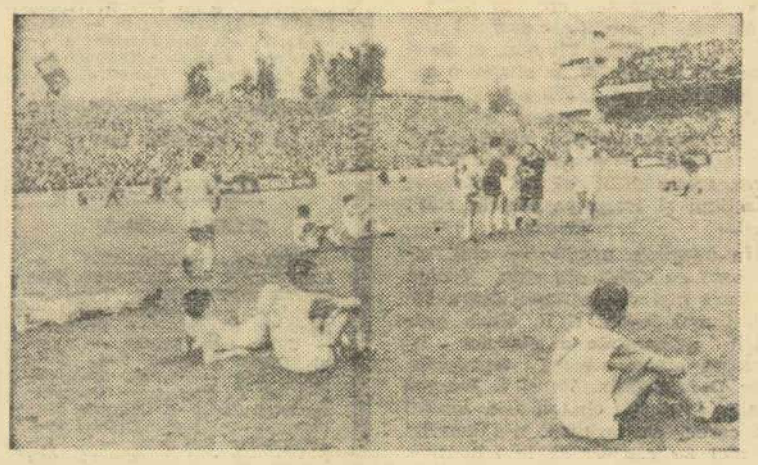

Finala Cupei Elveției F.C. Basel—F.C. Lausanne, a fost punctată de o scenă ieșită din comun, pe care o înfățișează această fotografie. În prezintă momentul în care jucătorii echipei Lausanne refuză să... continuie meciul deoarece pe teren au fost aruncate mai multe sticle. Arbitrul finalei, Göppel, a oprit meciul și parlamentează cu jucătorii din Lausanne (în tricouri cu culoare deschisă). Mulți dintre ei s-au așezat liniștiți jos și așteaptă... Printre ei, cunoscuții internaționali, reținuți în lotul pentru meciul cu România, Tacchella *(nr. 5), în timp ce* Durr *și* Hosp *discută cu arbitrul.* O scenă unică la un joc de fotbal...

Soarta partidei însă, a fost tranșată în favoarea lui Inter în min. 43 de joc. Mingea a fost interceptată de Jair, aflat singur în careul nostru de 16 m. Extrema dreaptă a lui Inter a preluat balonul, a mai făcut doi pași cu el și fără nici un efort a șutat în direcția porții. Portarul nostru Costa Pereira a prins balonul printr-o robinsonadă. Cînd s-a sculat însă, a scăpat mingea care i-a trecut printre picioare și a depășit linia porții.

Pare-se că la aceasta a contribuit și terenul înșelător. De altfel tot cîmpul de joc era numai bălți. Golul l-a influențat nu numai pe portar ci și întreaga echipă.

În continuare, o nouă lovitură a soartei a fost rănirea portarului Costa Pereira, care a micșorat numărul nostru la 10 jucători. În afară de aceasta, unul dintre noi, Germano, era și el accidentat. Am jucat însă mai departe, desigur mult slăbiți, cu un portar improvizat, fundașul nostru central, vestit pe postul său și care, ca portar, n-a mai primit nici un gol.

În aceste împrejurări, am fost nevoiți să facem unele schimbări în echipă așa cum a fost scoaterea lui José Augusto din linia de atac, ceea ce ne-a slăbit și mai mult. Cu toate acestea, n-am încetat de a ataca, fără ca să mai putem realiza ceva.

Meciul s-a terminat cu victoria echipei Inter, cu 1-0. A fost o victorie nemeritată. Inter a jucat slab. Dacă cineva avea drept la victorie, aceasta era Benfica, chiar dacă eu n-am corespuns.

Dacă aș fi fost într-o formă ceva mai bună, fără îndoială că „ar fi cîntat alt cocoș".

UN SFÎRȘIT DE SEZON NU PREA FERICIT

În sezonul 1964-65 am mai susținut două meciuri internaționale. Unul cu echipa României, în cadrul preliminariilor campionatului mondial, iar al doilea, amical, cu echipa Braziliei.

În prima partidă am învins cu 2—1, iar a doua am terminat-o la egalitate : 0-0.

După părerile criticii, am jucat excepțional însă meciul cu România avea un alt „gust". Nu numai pentru că era un joc oficial, dar și pentru aceea că cu am fost autorul ambelor goluri.

Cu prilejul acestui meci, ziaristul David Sequerra a scris despre mine :

„Eusebio n-a lăsat să-i scape nici o ocazie și a arătat încă o dată calitățile sale excepționale. A înscris două goluri frumoase și, în plus, a mai trimis pe poartă trei sau patru șuturi-bombă. Într-o manieră unică, a inițiat atacuri rapide și pînă la pauza meciului a încîntat pe cei prezenți în tribune prin inițiativă, comportare excepțională și clarviziunea sa. În plus, a fost calm, folositor, rezistent, fără a juca individual și a fi egoist, fapt pentru care de multe ori se plătește. De data aceasta Eusebio a încercat din toate puterile să joace pentru echipă, care am putea spune că „i-a întors spatele" și prin aceasta l-a obligat să depună eforturi deosebite.

Nu s-a mulțumit să aibă un rol fix și de multe ori a destrămat apărarea românilor. L-a înlocuit cu succes pe Coluna și mereu a încercat să ajungă în apropierea porții lui Haidu. N-a fost numai cel mai bun atacant, dar și cel mai bun luptător. Pînă în prezent, Eusebio a înscris șapte goluri din nouă, cîte i-au trebuit echipei Portugaliei ca să obțină victorii în patru întîlniri. Splendidă vitalitate demonstrată din plin prin felul în care Eusebio — un luceafăr în semi-umbră — a evoluat pe gazonul din Jamor".

Cu toate acestea, nu aveam amintiri prea plăcute despre această întîlnire. S-a petrecut un fapt care m-a atins profund nu numai pe mine personal, dar și pe mulți dintre coechipierii mei.

Spectatorii nu voiau să înțeleagă că atît mie cît

(Va urma)

Traducere de V. BENCOVSCHI
(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

ȘTIRI... ȘTIRI... ȘTIRI... ȘTIRI...

SEMIFINALELE „CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI"

Ultima competiție europeană intercluburi „Cupa orașelor tîrguri" *a ajuns la penultimul său act : semifinalele. Meciul dintre* Eintracht *și* Dynamo Zagreb *se va disputa la 7 iunie la Frankfurt și la 14 iunie la Zagreb. În prima partidă dintre* Leeds United *și* Kilmarnock *rezultatul a fost de 4—0 în favoarea primei echipe.*

ACȚIUNI CONTRA BETONULUI...

Organizatorii campionatului profesionist american intenționează să ia măsuri împotriva antrenorilor echipelor care folosesc prea mult sistemele defensive. Una din măsuri *urmează să fie amenzile de cîte* 500 de dolari, aplicate antrenorilor.

Intenții explicabile. Fotbalul abia își începe campania de cucerire a acestei părți a lumii și fără goluri i-ar fi foarte greu...

VIITORI COMPETITORI ÎN „C.C.E." ȘI „C.C."

CAMPIONI : Real Madrid *(Spania),* Dynamo Kiev *(U.R.S.S.),* Vasas Budapesta *(Ungaria),* Djurgarden Stockholm *(Suedia),* Hvidovre Kopenhagen *(Danemarca),* Glentoran Belfast *(Irlanda de Nord),* Kuopio Pallosaura *(Finlanda),* Valur Reykjavik *(Islanda),* Benfica Lisabona *(Portugalia),* Anderlecht Bruxelles *(Belgia),* Ajax Amsterdam *(Olanda),* Manchester United *(Anglia),* Celtic Glasgow *(Scoția).*

CÎȘTIGĂTORII DE CUPE : Torpedo Moscova *(U.R.S.S.),* HJK Helsinki *(Finlanda),* KR Reykjavik *(Islanda),* Györi Vasas *(Ungaria),* Shamrock Rovers *(Irlanda),* Crusaders Belfast *(Irlanda de Nord),* F.C. Basel *(Elveția),* Randers Freja *(Danemarca).*

ÎNCĂ UN FORFAIT ÎN PRELIMINARIILE OLIMPICE

Federația din Honduras a anunțat că nu mai participă la preliminariile turneului olimpic.

ȘI, TOTUȘI, ANTRENORUL A FOST MENȚINUT

Anul acesta, F.C. Liverpool *n-a strălucit deloc. Echipa lui* Roger Hunt *n-a cucerit nici unul din titluri. Totuși, conducerea fostei campioane a Angliei a decis să-i prelungească pe cinci ani contractul antrenorului* Bill Shankly. *Adică pînă în 1972. Și dacă va reuși să-și păstreze postul pînă la urmă, Shankly va stabili un mic record : să rămînă în funcțiune 13 ani.*

EXPEDIȚIE... ARGENTINIANĂ PE CONTINENT

Argentinienii și-au început pregătirile pentru viitoarea ediție a campionatului mondial din 1970, în Mexic. În așteptarea îndeplinirii dorinței lor (de a se revanșa asupra europenilor), argentinienii vor să se pregătească în... Europa. În acest scop caută să perfecteze un turneu pe continentul nostru, pentru o selecționată alcătuită din jucători sub 23 de ani, printre care : Cajas *(Racing),* De la Mata *(Independiente),* Veira *(San Lorenzo),* A. Rojas *(Boca Juniors),* D. Onega *și* Gatti *(River Plata). Lotul cuprinde 35 asemenea jucători și este antrenat de* Miguel Ignomiriello *și* Carmelo Faraone. *Sînt proiectate mai multe jocuri în Italia, Spania, Portugalia, Franța și R.F. a Germaniei.*

PE SCURT

EPILOG LA BENFICA

Ancheta poliției judiciare asupra accidentului mortal, a cărui victimă a fost, în decembrie trecut, înaintașul José Luciano *s-a încheiat. Concluziile ei au condus la neglijență și carențe în măsurile de protecție luate. Se știe că Luciano a murit electrocutat în urma descărcării unui aparat electric de masaj de un tip nou, instalat în piscina în care făceau baie jucătorii. Rezultatele anchetei au fost depuse la tribunalul din Lisabona care urmează să stabilească vinovățile și despăgubirile.*

O REPREZENTATIVĂ IRLANDEZĂ UNICĂ ?

Dificultățile întîlnite atît în Irlanda (statul liber), cît și în Irlanda de Nord în alcătuirea echipelor reprezentative (deoarece mulți jucători activează în liga profesionistă engleză sau scoțiană) au dus la concluzia că ar fi bine să se formeze o selecționată națională unică. Sînt tot mai numeroase „vocile" care se declară adepte ale unei asemenea soluții, mai cu seamă că ar rezulta o echipă unificată puternică. De altfel, de curînd, la Dublin, a avut loc o reuniune în cadrul căreia s-a propus ca la viitoarea ediție a campionatului mondial să fie alcătuită o reprezentativă irlandeză unică.

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția : București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-șef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacție), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

Prezentarea grafică **Liviu Bobocea**

ECHIPA NOASTRĂ REPREZENTATIVĂ SURCLASATĂ LA ZÜRICH: 1-7 (0-3)!

ZURICH 24, (prin telefon). Debutul meciului Elveția-România a decis într-un mod cu totul neașteptat și integral nefavorabil pentru noi, soarta întîlnirii. De la început, jucătorii noștri au arătat **o totală lipsă de adresă în joc, exprimată prin nenumărate pase greșite.** *Aceasta a fărîmițat jocul formației, răsturnînd întreaga pregătire a partidei. Primind două goluri în primele 15 minute, acest „duș" neașteptat a descumpănit-o și mai mult, făcînd-o de nerecunoscut față de evoluțiile sale și nivelul de joc din ultimii ani. În asemenea condițiuni,* **s-au comis greșeli individuale și colective. Marcajul adversarului a fost ca și inexistent;** *Odermatt, despre care se știa că este conducătorul de joc, a acționat cînd și cum a vrut pe o zonă complet liberă. În schimb, fotboliștii elvețieni și-au jucat rolul aproape fără greșeală (de altfel jucătorii noștri nici nu prea i-au obligat la greșeli), și-au marcat cu strictețe adversarii direcți și, în plus, au știut ce vor pe teren, acționînd cu multă luciditate și dezinvoltură.*

Au surprins multe aspecte din comportarea echipei noastre, dar ceea ce a izbit cel mai mult a fost LIPSA DE COMBATIVITATE, DE AGRESIVITATE, în special în apărare, care a permis atacanților și chiar mijlocașilor din echipa Elveției, o libertate de mișcare totală. De altfel, apărătorii noștri — ca și înaintașii — au abandonat lupta, în special după ce Elveția a înscris al treilea gol. **Jucătorii noștri n-au lăsat să se întrevadă nici un moment că au vreo preocupare de ordin tactic. Jocul lor a avut un orizont îngust, pasele mergînd oriunde numai unde se impunea nu. Cu o astfel de manieră de joc era și normal ca echipa să nu practice nici un moment un fotbal constructiv, care măcar sub aspect spectacular să mai salveze ceva din scorul dezastruos înregistrat pe tabela de marcaj.**

Într-un cuvînt, am avut în față o umbră a echipei reprezentative, un „unsprezece" fără busolă, care n-a jucat măcar nici la nivelul întîlnirii de verificare cu Dynamo Berlin. Ne-a făcut tot timpul impresia că jucătorii noștri nu sînt capabili să riposteze unei formații care nu se numără printre țările din partea superioară a clasamentului european, ba din contră a înregistrat o serie de eșecuri din partea unor echipe fără strălucire, chiar pe teren propriu.

Nimeni nu găsește o explicație acestei comportări dureroase, de care **sînt responsabili — fără excepție — toți jucătorii de la portari pînă la extrema stîngă.** *Oricît ne-am străduit, nu putem remarca nici măcar un om din această formație. S-a crezut că prin schimbarea la pauză a portarului M. Ionescu, care a primit goluri parabile în prima repriză, se va întări apărarea. Dar n-a fost așa. Pentru că linia de fund n-a asigurat nici o protecție noului titular al porții și nici Datcu nu s-a arătat mai inspirat decît Mihai Ionescu.*

Ne închipuim cu cîtă amară decepție au urmărit acest meci, pe micul ecran și la radio, iubitorii fotbalului din țara noastră, care își legaseră de confruntarea cu selecționata Elveției atîtea speranțe într-o calificare în campionatul Europei, ceea ce ar fi însemnat mult așteptata apariție pe un plan superior într-o competiție oficială. Dar și aici, jocul echipei și înfrîngerea ei la un scor destul de rar întîlnit în meciuri internaționale, a produs o mare stupoare, printre specialiști ca și printre spectatori. După joc, arbitrul Lacoste și ziariștii, prezenți la întîlnire, care mai văzuseră echipa noastră în martie la Paris, ne-au declarat că nu știu ce să creadă despre evoluția jucătorilor români.

Indiferent de explicații și cauze, acest 1—7 rămîne un eșec greu de suportat într-o perioadă în care fotbalul nostru marcase unele progrese și părea intrat pe un drum bun.

Încheiem aici succintele noastre relatări, urmînd ca în numărul viitor al revistei să revenim cu toate problemele ridicate de această inadmisibilă comportare a repezentativei noastre.

FILMUL MECIULUI

Stadionul **„Hardturn"** din Zürich era arhiplin în momentul în care arbitrul francez **Lacoste** a anunțat începerea meciului — în nocturnă — dintre reprezentativele Elveției și României, care s-au prezentat în următoarele formații:

ELVEȚIA: Kunz — Tacchella, Peroud, Michaud, Pfirter — Odermatt, Băni, Dürr — Künzli, Blättler, Quentin.

ROMÂNIA: M. Ionescu — Popa, Nunweiller III, D. Nicolae, Mocanu — Ghergheli, Dobrin — Pircălab, Dridea, Ion Ionescu, Lucescu.

Teren: alunecos. În timpul jocului a plouat ușor.

Lovitura de începere o are echipa noastră și prima pasă, trimisă imprecis de **Dobrin** către linia de atac nu-și găsește ținta. Se observă incoherența liniei noastre de atac, care dă posibilitatea apărării elvețiene nu numai să respingă acțiunile, ci și să contribuie la construirea unor energice atacuri. De la bun început, fotboliștii noștri au căutat să calmeze jocul spre a scoate din ritm echipa-gazdă care atacă cu multă impetuozitate și, treptat-treptat, începe să stăpînească mijlocul terenului.

Minutele se scurg fără ca o echipă să aibă un avantaj evident, iar primul gol, realizat de elvețieni, cade într-un moment cînd nu era de nimic anunțat. Minutul 12: **Odermatt** a trimis o minge „neutră" înainte, **KÜNZLI** — aflat în mijlocul apărătorilor noștri șutează slab, prin surprindere, și **Mihai Ionescu** nu face altceva decît să se uite cum balonul se rostogolește încet în plasă: 1—0 pentru Elveția.

Acest gol neașteptat produce derută în rîndul echipei noastre, care acționează fără hotărîre și fără precizie. De acest fapt profită adversarii noștri care reușesc, la numai trei minute după ce au deschis scorul, să înscrie din nou: **QUENTIN** trimite un șut fără țintă, dar în traectoria balonului intervine **Dumitru Nicolae** care deviază mingea și îl induce în eroare pe Mihai Ionescu și balonul poposește din nou în plasă (2—0). Urmează momente de totală cădere ale formației noastre, care nu mai poate opune aproape nici o rezistență echipei elvețiene, astfel că atît atacanții, cît și mijlocașii acesteia se pot mișca în voie. Despre acțiunile echipei reprezentative române nu se poate vorbi în mod practic decît prin unele șuturi trimise de la distanță (**Dobrin**) sau încercări din situații foarte dificile (**Ion Ionescu**).

Și iată că **QUENTIN** reușește un nou gol în min. 32. El șutează din afara careului, de la peste 20 de metri, și înscrie, **Mihai Ionescu** plonjînd cu întîrziere (minutul 32). Echipa Elveției reușește într-o jumătate de oră să obțină o diferență la care nu ar fi sperat probabil, oricît de optimist ar fi privit partida.

Pînă la terminarea reprizei, nimic de semnalat din partea noastră. Nici o emoție pentru apărătorii echipei Elveției, portarul **Kunz** probabil că nici n-a simțit că a apărat primele 45 de minute din activitatea lui de internațional A.

Nici repriza a doua n-a început sub auspicii mai bune pentru echipa noastră, în poarta căreia a intrat Datcu, iar în atac Dridea I a jucat accidentat. N-a trecut decît un minut și elvețienii au majorat scorul la 4—0. O schimbare de direcție de atac de pe stînga pe dreapta, **Dürr** centrează peste întreaga apărare spre stînga, **Datcu** nu ieșe din poartă, **Popa** este „prins" prea avansat și — venit din urmă — **BLÄTTLER** reia cu capul în plasă.

Scorul amenință să ia proporții. Echipa noastră nu se regăsește și continuă să acționeze fără orizont, spre deosebire de gazde care, cu un excelent ascendent moral, controlează terenul și în special mijlocul lui. Ei se regrupează rapid și oportun în apărare de unde pornesc majoritatea acțiunilor. Un șut al lui **Dobrin** nimerește în adversar și de aici pornește un contraatac (min. 52) care cît pe-aci era să se termine cu un nou gol. **Lucescu** își încearcă și el șansa trăgînd pe jos, dar **Kunz** blochează balonul. Două cornere la cele două porți rămîn fără rezultat (min. 56 și 57), în schimb o minge care părea ca și pierdută este recuperată de **Künzli**, care centrează — flancat de **Mocanu** — de pe linia de corner. Mingea ajunge pe partea cealaltă și este reluată, nestingherit (unde era Popa?) de **BLÄTTLER** direct, pe jos, în plasă: 5—0 în min. 59!

Jucătorii noștri reacționează, dar par vlăguiți, lipsiți de decizie, de convingere, mai ales în atac. În min. 63 construim totuși o acțiune mai periculoasă, dar prin cei doi mijlocași, **Dobrin** și **Ghergheli**. Primul conduce prelung mingea și apoi o pasează „printre" lui **Ghergheli**, care fentează și ajunge singur în fața porții, la circa 10—12 m. Ezită însă să șuteze și alunecă, dînd posibilitate apărării elvețienilor nu numai să lămurească situația critică, dar să și inițieze un contraatac rapid, încheiat cu un șut puternic, respins de **Datcu** în corner. Se execută lovitura de colț **(Dürr)** și **ODERMATT** — nestingherit de nimeni! — reia precis cu capul în plasă: 6—0 în min. 63. Echipa noastră este în derută completă, fără resurse nici pentru a ataca și nici măcar pentru a stăvili acțiunile elvețienilor, cărora le reușește tot, orice încearcă. Astfel că nu trec decît patru minute și scorul devine 7—0. De data aceasta marchează **KÜNZLI**, care urmărește o minge trimisă din apărare și — profitînd de o nouă neatenție a apărătorilor noștri și de un atac ratat al lui Nunweiller III — trage slab la poartă. Datcu, care ieșise, alunecă și nu-i rămîne altceva decît să se uite după mingea care se rostogolea ușor în plasă...

Va mai fi modificat scorul? Da, dar nu de echipa Elveției, ci de a noastră. În min. 70, în sfîrșit, o acțiune mai bine închegată și reușită. Și de data aceasta inițiativa și realizarea aparțin mijlocașilor. Un schimb **Dobrin-Ghergheli-Dobrin**, acesta driblează doi apărători elvețieni și trage pe jos, la colț: 7—1.

În minutele următoare, cînd elvețienii au slăbit din ritm, echipa noastră mai construiește cîteva acțiuni mai legate și în ciuda apărării aglomerate a gazdelor își creează cîteva situații favorabile, dar **Dobrin** (min. 79) și **I. Ionescu** (min. 80 și 81, cînd a fost faultat în careu, dar arbitrul n-a acordat nimic) nu reușesc să le fructifice. Elvețienii revin și ei în atac, dar de data aceasta ratează, astfel că meciul ia sfîrșit fără ca tabela de marcaj să mai sufere vreo modificare.

Aurel NEAGU
Stelian TRANDAFIRESCU

ACTUALITATI

● Două meciuri de antrenament ale selecționabililor francezi: **Franța A—Hanovra 3—3 și Franța B—Torino 0—4!** Mari griji pentru **Just Fontaine** în preajma meciului cu U.R.S.S. (3 iunie la Paris).

● În schimb, conducătorii echipei sovietice sînt foarte liniștiți pentru că la Glasgow reprezentativa a făcut un joc foarte bun și a reușit o victorie clară cu 2—0 asupra Scoției, revelația sezonului. Deci, este mai mult ca probabil că va fi menținută formația, în care însă dacă se vor opera modificări, acestea vor privi doar atacul. Se preconizează introducerea lui **Bișevel** (Dinamo Kiev), în postul de conducător al liniei de înaintare.

● **Ferencvaros** a servit recent drept partener echipei naționale a Suediei. Rezultatul: 8—2 (1) pentru fotboliștii suedezi. Mijlocașul gazdelor **Nordquist** l-a anihilat pe faimosul **Albert**, astfel că lui i-a încredințat antrenorul **Bergmark** sarcina de a-l supraveghea pe **Eusebio** în meciul cu Portugalia de la 1 iunie la Stockholm

● După cum am anunțat, două echipe de tineret vor lua parte la turneele internaționale de la *Viareggio — Italia* (10—13 iunie, *Rapid București*) și *Rijeka — Iugoslavia* (24 iunie—1 iulie, *Progresul București*). La Turneul de la Rijeka, printre altele, vor mai participa: *Juventus Torino* (Italia), *M.T.K. Budapesta* (Ungaria), *T.S.K.A. Sofia* (Bulgaria) și *Eintracht Frankfurt* (R.F. a Germaniei).

● O brigadă de arbitri români va conduce partida internațională amicală dintre *Bulgaria* și *R.D. Germană* (echipele de tineret), programată la 7 iunie la Stara Zagora. Federația noastră a delegat pe *N. Rainea* la centru, *G. Bărbulescu* și *Șt. Niculescu* la tușă.

● Se știe că la 7 iunie, selecționata noastră de tineret va susține un meci amical la Bacău cu echipa similară a U.R.S.S. Această întîlnire va fi condusă de arbitrul bulgar A. Gaidarov.

LOTUL ANGLIEI PENTRU MECIUL CU AUSTRIA

În vederea meciului pe care îl va susține sîmbătă cu Austria, la Viena, antrenorul Alf Ramsey a alcătuit următorul lot al Angliei:

PORTARI: Banks (Stocke City), Bonetti (Chelsea)

APĂRĂTORI: Cohen (Fulham), Newton (Blackburn Rovers), Wilson (Everton), Hollins (Chelsea), Labone (Everton) Moore (West Ham United), Hunter (Leeds)

ATACANȚI: Ball (Everton), Clarke (Fulham), Greaves (Tottenham), Hunt (Liverpool), Hurst (West Ham United), Peters (West Ham United).

Se remarcă faptul că din acest lot fac parte opt dintre jucătorii care au disputat finala C. M. de anul trecut contra R. F. a Germaniei. Lipsesc numai **Jackye Charlton** (Leeds), accidentat în meciul cu Scoția, fratele acestuia **Bobby Charlton** și mult discutatul **Norbert Stiles**, ambii plecați în turneu cu echipa lor de club Manchester United. Debutează **Hollins** și **Clarke**, remarcați în ultimul timp atît în echipele lor de club cît și în reprezentativa de tineret.

CAMPIONATELE ÎN EUROPA

ELVEȚIA

(ETAPA A 23-A)

F. C. BASEL ARE EMOȚII! ...După ce a cucerit Cupa (2—1 cu Lausanne), F. C. Basel și-a îndreptat atenția spre campionat, unde are mari emoții deoarece Lugano se află doar la un punct în urma sa: 1. F. C. Basel 36 p; 2. Lugano 35 p; 3. Zürich 33 p.. **Rezultate:** Bienne — Chaux de Fonds 1—1, Lausanne — Grasshoppers 1—5!, Moutier — Basel 0—1, Sion — Granges 4—1, Winterthur — Lugano 0—3, Zürich — Servette 2—2, Young Fellows — Young Boys 2—0.

BULGARIA

(ETAPA A 26-A)

PATRU PUNCTE AVANS PENTRU BOTEV PLOVDIV! **Rezultate:** Spartak Sofia — Lewski 0—0, Lokomotiv Plovdiv — Beroe 2—0, Slavia Sofia — Lokomotiv Sofia 1—1, Botev Vrața — Minior 3—1, Spartak Plovdiv — Dobrudja 4—0, Marek — Cerno More 1—0, Botev Burgas — Botev Plovdiv 0—1, T.S.K.A. Sofia — Dunav Russe 2—1. **Clasament:** 1. Botev Plovdiv 34 p 2. Lewski și Slavia Sofia 30 p.

R. F. a GERMANIEI

(ETAPA A 32-A)

BRAUNSCHWEIG APROAPE DE TITLU. **Rezultate:** München 1860 — Nürnberg 1—2, Kaiserlautern — Bayern München 1—0, Werder Bremen — Eintracht Frankfurt 3—0, Borussia Dortmund — Hamburg 7—0, F. C. Köln — Rott Weiss Essen 2—1, Schalke 04 — Düsseldorf 2—1, Braunschweig — Borussia Mönchengladbach 2—1, Duisburg — Hanovra 3—0, Stuttgart — Karlsruhe 2—0. **Clasament:** 1. Braunschweig 40 p; 2. Eintracht Frankfurt 38 p; 3. München 1860 37 p.

IUGOSLAVIA

(ETAPA A 24-A)

DUELUL SARAJEVO — PARTIZAN — DYNAMO ZAGREB CONTINUĂ... Velej — Sarajevo 1—0, Haiduk Split — Dynamo Zagreb 0—0, Partizan — Celik 4—0, Rijeka — Steaua Roșie Belgrad 2—1, Radnicki Niș — O.F.K. Beograd 1—1, F. C. Zagreb — Voivodina Novi Sad 0—0, Olimpia Ljubljana — Sutjeska Niksici 2—0, Jelezniciar Sarajevo — Vardar Skoplje 3—0. **Clasament:** 1. Sarajevo 33 p; 2. Partizan 32 p; 3. Dynamo Zagreb 31 p.

OLANDA

(ULTIMA ETAPĂ)

AJAX A CIȘTIGAT CU UN AVANS DE 5 PUNCTE. **Rezultate:** Xerxes — Ajax 0—4, Fortuna Geelen — Telstar 1—3, A.D.O. — G.V.A.V. 3—0, Elinkwyk — Feyenoord 1—5, N.A.C. — Go Ahead 2—4, F.C. Twente — D.O.S. Utrecht 7—4, D.W.S. — Willem II 3—1, M.V.V. — P.S.V. Eindhoven 2—3, Sparta Rotterdam — Sittardia 0—0. **Clasament:** 1. Ajax 56 p; 2. Feyenoord 51 p; 3. Sparta Rotterdam 48 p.

U.R.S.S

(ETAPA A 7-A)

TREI ECHIPE, DINAMO ÎN FRUNTE! **Clasament:** 1. Dinamo Kiev 10 p; 2. Dinamo Moscova și Dinamo Tbilisi 9 p. **Rezultate:** T.S.K.A. Moscova — Zaria 1—2, Spartak Moscova — Torpedo Moscova 1—3, Lokomotiv Moscova — Dinamo Moscova 1—1, Dinamo Kiev — S.K.A. Rostov 2—0, Dinamo Minsk — Dinamo Tbilisi 2—4, Sahtior — Cernomoret Odessa 1—1, Zenit Leningrad — Kutaisi 1—0, Neftianik Baku — Pahtakor 2—2, Ararat — Kairat 0—0.

AUSTRIA

(ETAPA A 23-A)

RAPID VIENA ȘI WACKER INNSBRUCK NEDESPĂRȚIȚI... **Clasament:** 1. Rapid Viena și Wacker Innsbruck 35 p; 3. Austria Viena 30 p. **Rezultate:** Austria — Wacker Innsbruck 1—3, Sport club Viena — Rapid Viena 5—2, Grazer A.K. — Neustadt 2—1, Linzer A.S.K. — Vienna 4—1, Admira Viena — Sturm Graz 4—1, Bregenz — Kapfenberg 1—1, Klagenfurt — Wacker Viena 3—0.

POLONIA

(ETAPA A 21-A)

GORNIK ZABRZE MEREU PE PRIMUL LOC! **Clasament:** 1. Gornik 30 p; 2. Ruch și Zaglebie 27 p; 4. L.K.S. Lodz 24 p. **Rezultate:** Kattowice — Legia 0—4, L.K.S. — Pogon 2—1, Polonia — Cracovia 6—2, Ruch — Szombierski 1—0, Slask — Zaglebie 3—0, Wisla — Gornik 0—0.

Redacția și administrația: bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.